

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 68

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 27 de setembre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 6677/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs escolar (I). 3334
 - 2) RGE núm. 6678/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs escolar (II). 3335
 - 3) RGE núm. 6684/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de l'aprenentatge de les llengües estrangeres. 3336
 - 4) RGE núm. 6679/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, sobre gestió d'IB3 (I). 3337
 - 5) RGE núm. 6680/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió d'IB3 (II). 3338
 - 6) RGE núm. 6681/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat de l'oferta turística complementària. 3340
 - 7) RGE núm. 6682/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a freqüències ferroviàries
-
-

- que es posaran en funcionament a partir de l'1 d'octubre. 3340
- 8) RGE núm. 6685/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per minimitzar els efectes de l'incendi de la fàbrica Dènix. 3341
- 9) RGE núm. 6686/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inserció laboral de col·lectius desfavorits. 3341
- 10) RGE núm. 6687/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a incompliment del Reglament del Parlament de les Illes Balears. 3342
- 11) RGE núm. 6676/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a plantilla de tècnics de prevenció de riscos laborals. 3343
- 12) RGE núm. 6683/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa PADI. 3344

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4518/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de turisme. 3345

III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 8204/04**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conferència de presidents dels consells insulars. 3352
- 2) RGE núm. 1423/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei integral de seguretat alimentària. 3358
- 3) RGE núm. 1704/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació de la memòria històrica. 3363

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària del dia d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6677/05, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs escolar (I).

Primera pregunta RGE núm. 6677/05, relativa a inici del curs escolar que formula la diputada Sra. Aina Rado i Ferrando del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, ara que comença un nou curs escolar creim que és pertinent demanar-li quina és la seva opinió del resultat de l'escolarització per a aquest curs 2005-2006, sobretot pel que fa a la distribució d'alumnat d'origen estranger entre els centres públics i els centres concertats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, en el cas de l'alumnat estranger, que és el que diu la pregunta i el que vostè acaba de (...), vull dir que ens hem limitat a aplicar el Decret d'admissió d'alumnes en els mateixos termes que per a la resta de l'alumnat, intentant com vostès saben, ho hem dit moltes vegades, aproximar-nos dins els límits de les possibilitats a la lliure elecció, més d'un 90% de pares han pogut fer ús de la lliure elecció. I sostenc Sra. Diputada que el Decret d'admissió d'alumnes és el mateix per als alumnes extracomunitaris que per als alumnes naturals de les Illes Balears, no hi ha cap diferència.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè sap molt bé quina és la situació dels centres públics i dels centres concertats en aquesta comunitat autònoma, vostè n'és el responsable i segurament ho sap. Segurament també sap que una concentració de més d'un 30% d'alumnes d'origen estranger a un mateix centre produeix un deteriorament de l'escola pública i en aquests moments, li puc citar centres concrets, no li parl en abstracte, molts d'ells suposa que passa d'un 60%. Si vostè creu que a un centre públic arriben a un 70% d'alumnes i un altre concertat que està dins la seva mateixa zona no arriba al 20%

qualque cosa deu passar Sr. Conseller, aplicant o no aplicant el Decret d'admissió d'alumnes. Qualque cosa deu passar, això no ens sembla normal.

A més Sr. Conseller, aquesta situació any rera any s'agreuja i ens trobam per exemple en aquests moments, no només amb la massificació, tenim aules d'educació infantil amb 26 alumnes i a més el percentatge de nins estrangers escolaritzats suposa un 70%. A més Sr. Conseller, això no li ho dic jo, això segons un estudi del Defensor del Poble, en aquesta comunitat autònoma el 79% dels nins estrangers escolaritzats a escoles públiques i només el 20,8% en escoles concertades...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...qualque cosa haurà de fer Sr. Conseller, perquè així no anam...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor. Moltes gràcies. Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. He d'insistir en una qüestió, el decret s'aplica a tothom i el decret és igual per a tothom. Naturalment hi ha uns criteris de preferències que trien els propis pares, que són els que determinen a quin centre va, en un percentatge molt elevat insistesc, el seu fill.

Que efectivament a uns determinats centres es produeix una massificació, inevitablement. Avui els mitjans de comunicació recullen una informació del Ministeri d'Educació que jo no coneixia i la conec perquè després hem entrat a la pàgina web del ministeri i la publica avui la premsa, que Balears ja és la primera comunitat en número d'immigrants a les escoles, tenim l'11,1% d'alumnes estrangers, abans estàvem empatats amb Madrid i ara ja estam per damunt totes les comunitats.

Per tant, jo voldria contextualitzar aquesta qüestió dins aquest plantejament. Però me cregui que estam en percentatges similars de proporció d'alumnes a la concertada i a la pública que altres comunitats. Però en allò que estam pràcticament iguals és en la proporció que hi havia quan governava el pacte de progrés, ja a una interpel·lació vaig haver d'explicar que el percentatge d'alumnes a la concertada i a la pública eren similars, per què? Ara no tenim temps d'explicar els motius, són molt variats, però segur que no és per una decisió de l'administració. Jo li puc assegurar, com el meu antecessor, no prenc decisions adreçades a què l'escola concertada no suporti alumnes que vénen d'altres països i l'escola pública sí. No és aquesta la nostra política, ni ho pot ser, ni ho ha de ser, ni ho és. Els percentatges, vull insistir en aquesta qüestió perquè és molt important, són els mateixos que quan governava el pacte de progrés aquesta conselleria.

Per tant, hi ha uns motius que ara no (...).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 6678/05, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inici del curs escolar (II).

Segona pregunta RGE núm. 6678/05, relativa a inici del curs escolar que formula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Parlaré de gratuïtat de llibres de text. Aquest Sr. Conseller vostè sap que és un tema de màxim interès perquè aquesta és una qüestió que interessa sobretot a les famílies de Balears. Interessa sobretot per 3 qüestions, primer perquè parlar de gratuïtat de llibres de text és parlar del reconeixement al dret a la gratuïtat de l'ensenyament obligatori. Segon, és parlar que en aquests moments els llibres de text són necessaris, indispensables en el nostre sistema educatiu i per tant, cada any les famílies de Balears s'enfronten a una despesa, estam parlant entre 10 i 14 milions d'euros. I en tercer lloc, és parlar de què des de l'any 98 en aquesta comunitat tenim competències plenes en matèria d'educació.

Resumint, estam parlant de què la gratuïtat de llibres de text és també un dret, com ho és la gratuïtat de l'ensenyament obligatori, i estam parlant de què aquí és on tenim la possibilitat de complir-ho. Per això li pregunto Sr. Conseller, quines mesures ha pres la Conselleria d'Educació per fer (...).

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament s'han iniciat estudis adreçats a donar ajudes (...), unes línies de beques per a la gent més necessitada per ajudar a l'adquisició de llibres de text. Però naturalment, nosaltres estam a l'espera de què se faci realitat la promesa del Sr. Zapatero de finançar aquesta qüestió.

En el moment en què tenguem els recursos necessaris estic segur que podrem fer front a aquest problema que afecta d'una forma molt directe, vostè ho ha dit i és veritat, als pares i mares que han de fer una despesa important que d'alguna manera limita, qüestiona i condiciona el fet de l'educació. Per tant, ens agradaria poder finançar aquesta qüestió, però avui no és el moment ni tenc temps abastament per explicar-li la situació financera de l'educació a les Illes Balears. Però naturalment hi ha prioritats en aquests moments abans de donar els llibres de text gratuïts com és escolaritzar tots els alumnes de les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la política de tirar pilotes fora no funciona, la gratuïtat dels llibres de text no és un tema del Govern central, com no ho va ser en el moment en què vostès varen fer unes promeses electorals i en el moment en què vostès es varen comprometre davant d'aquest Parlament en el novembre del 2003, no ho va ser...

(Alguns aplaudiments)

Vostès tenen un compromís i en 2 anys no l'han assumit.

Vostè parla de prioritats, a mi me sorprèn que vostè parli de prioritats i digui que no és prioritat subvenir, reutilitzar els llibres de text, no li estam demanant que els financi tots, això no li ho estam demanant perquè tenim ganes de fer coses en positiu. I en canvi, li sembla una prioritat per exemple, subvencionar la construcció d'obres d'empreses privades i això ho proposa vostè també.

Vostès tenen aquest compromís i aquí s'ha posat de forma palesa dues coses en evidència. En primer lloc que la gratuïtat dels llibres de text és un dret, de la mateixa manera que ho és l'ensenyament obligatori i que vostès tenen la possibilitat i l'obligació perquè també hi tenen un compromís de fer-ho. La nostra comunitat educativa ja està compromesa en això, ja hi està interessada, només falta que vostès hi vulguin treballar. Ara té una oportunitat d'or, posi una partida pressupostària que digui que avançarem en la gratuïtat dels llibres de text.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, podem posar naturalment una partida que parli d'això i podem intentar créixer en aquesta qüestió, jo estic disposat i sé de la voluntat per avançar en aquest camí, però hem de ser realistes i totes hem de ser responsables de les nostres responsabilitats. Si nosaltres vàrem adoptar uns compromisos en un moment en què el nostre partit governava el Govern de la nació, també vostès han d'entendre quina és la situació en aquest moment.

Jo li citaré el que va dir fa ben poc la ministra Sansegundo: *"la noticia no cogió a nadie por sorpresa, de hecho la gratuidad ya era una de las medidas estrella en el programa electoral socialista. Sansegundo aseguró en una reciente comparecencia que suponía que los editores estarían contentos con la perspectiva de gratis por parte de todos"*. Això no és una intervenció de pilotes fora, supòs que vostè convindrà amb mi que el finançament de l'educació ens ha d'arribar de l'Estat, no me digui que hem de finançar nosaltres, quan encara ens deuen els doblers del finançament de l'educació infantil en aquesta comunitat. És impossible que vostè digui això seriosament...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

És impossible que aquesta, Sr. President, sigui l'actitud de vostès i estic segur que no és exactament aquesta.

Per tant, els faig una crida perquè parlem, treballem tots en aquesta línia, però que naturalment qui ha de finançar aquests 14 milions d'euros, ni més ni manco, jo crec que són menys, 14 milions d'euros, d'on les hem de llevar? Bé, diu una cosa de la qual parlaré un altre dia perquè és prou interessant per a la comunitat educativa de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 6684/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de l'aprenentatge de les llengües estrangeres.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 6684/05, relativa a potenciació de l'aprenentatge de les llengües estrangeres que formula el diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, l'aprenentatge de llengües estrangeres suposa un dels eixos estratègics amb més potencial del nostre sistema. Voldríem saber com està potenciant la Conselleria d'Educació i Cultura l'aprenentatge d'aquestes llengües estrangeres a la nostra comunitat autònoma?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, vull dir que la Conselleria d'Educació, el Govern ha potenciat el coneixement de llengües estrangeres i ha creat seguint, com fa sempre, les recomanacions del Consell d'Europa, posar en funcionament de centres en seccions europees. El curs passat foren 17 els centres de secundària i primària que s'hi varen adherir. Perquè tothom ho sàpiga una secció europea significa dins un centre reforçar l'horari dedicat a l'ensenyament de la llengua estrangera i impartir, almenys part d'una àrea no lingüística amb aquesta llengua estrangera. És a dir, s'escull alguna assignatura no lingüística i s'explica amb aquesta llengua estrangera.

L'objectiu òbviament és aconseguir que els alumnes quan acabin primària tinguin un ús efectiu d'una tercera llengua i

naturalment quan acabin secundària domini, si és possible, aquesta tercera llengua. Per això ja existeixen projectes de cooperació amb el British Council, Ambaixada de França i amb el Goethe Institut d'Alemanya, que són les seccions amb les quals se fan intercanvis. I també amb una vessant molt important, la formació del professorat, això genera un corrent d'intercanvis entre ensenyants que permet el coneixement d'aquestes llengües i aquesta utilitat.

Ha funcionat una comissió institucional de seguiment i puc dir que les valoracions que se fan, no només per part dels experts de la conselleria sinó també pels directors dels centres, és realment molt positiva i molt prometedora. De fet s'han incrementat enguany de 17 a 40 els centres que tendran seccions estrangeres. Jo esper, pel que sent parlar, que l'any que ve siguin molt més els centres que pretenguin tenir seccions estrangeres. Amb això contribuïm sense cap dubte a formar millor els alumnes de les Illes Balears amb el coneixement d'una tercera llengua, d'una llengua estrangera que naturalment per al seu desenvolupament personal i professional té un gran interès humà, sociològic i professional. Per tant, forma part d'allò que han de ser les obligacions de la Conselleria d'Educació.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 6679/05, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, sobre gestió d'IB3 (I).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 6679/05, relativa a gestió d'IB3 que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament Sra. Vicepresidenta, la pregunta és si és conscient de la censura i la manipulació informativa que hi ha a IB3. Com que m'imagin que vostè negarà aquesta censura m'agradaria que qualifiqués el fet de què no s'hagués emès en un principi l'entrevista de l'esportista Sr. Vázquez, perquè portava una samarreta antiautopista i segons la directora d'IB3 això és un missatge subliminal molt perillós que podria manipular l'audiència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Se va emetre dia 13 d'agost a les 15,07 hores a la secció d'esports. I no mescli el que va dir la directora, la directora va dir: "les publicacions subliminals no són les més adients", però no se va referir en cap cas a

l'entrevista que se va fer a aquest jugador i que va donar dia 13 d'agost a les 15,07 hores l'entrevista a IB3, que pas per dir que informa, cohesiona, normalitza i dinamitza la nostra indústria i tecnologia.

Per tant, li pregaria que no utilitzés amb frivolitat els termes manipulació i censura.

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Miri Sra. Vicepresidenta, Umbert va ser molt sincera en dir que s'havia intentat manipular i censurar, varen tardar un mes i mig a donar aquesta entrevista, i si no es referia a l'entrevista amb el Sr. Vázquez no sé per què va donar aquesta contestació a aquesta pregunta concreta dient: "no s'emetrien entrevistes de gent que portés missatges subliminals". I això Sra. Estaràs és un reconeixement i un atac a la llibertat d'expressió i al dret d'informació. Per cert, vol dir això que si per exemple un jove porta una samarreta de Che tampoc podrà sortir perquè s'entendrà que és molt revolucionari, o una senyora que porti un vestit amb roses farà olor a PSOE...

(Algunes rialles)

De veritat que és molt perillós el camí que vostès estan prenent mitjançant aquesta manipulació informativa, que no és gens subliminal, sinó tot el contrari, és fet expressament. El cas del Sr. Vázquez és només un exemple, n'hi podria posar molts i no acabariem mai. IB3 té ordres expressades de no treure crítiques sobretot en sanitat, en educació i si no ja me contarà vostè per què també es va censurar una roda de premsa del sindicat STEI quan criticava la Conselleria d'Educació, o per exemple el boicot en les declaracions d'un regidor de Formentera, el Sr. Cándido Valladolid, regidor que va donar suport a la majoria progressista a l'Ajuntament de Formentera.

I per finalitzar, Sra. Vicepresidenta...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

...la nova tàctica del PP és enviar tots els periodistes a totes les rodes de premsa, però després no treuen la informació perquè així dissimulen millor. Una de dues, si no dóna suport a aquesta censura informativa hauria de cessar la directora d'IB3 i si li donen suport haurien de dimidir les dues per vulnerar drets constitucionals, com el dret a la informació i a la llibertat d'expressió. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Li he dit que dia 13 d'agost a les 15,07 hores a la secció d'esports va tenir lloc l'entrevista que se va fer a aquest jugador de bàsquet eivissenc per xerrar d'esports. Pas a dir-li que durant 10 vegades als distints informatius i altres programes d'IB3 s'ha parlat dels antiautovia i la plataforma, per tant, han tengut tot el ressò que han volgut. És més, a la gala d'IB3 se varen agafar imatges d'aquesta manifestació antiautovia.

Jo crec que el que li passa a vostè és que li sap greu que hagi estat un Govern popular el que faci el desdoblament de la segona ronda d'Eivissa, el que faci el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni, el que faci el desdoblament d'Eivissa-Aeroport, o el que faci el desdoblament Eivissa-Sant Josep, per la resta tots tenen a IB3, que és plural, el seu lloc.

Pas a dir-li que la manipulació i censura vostè se deu referir a quan varen llevar el programa de Salut i Força, quan hi havia el debat de l'estat de la comunitat i censuraven l'únic partit de l'oposició. O quan no permetien que la gent del Partit Popular participés a una manifestació contra la violència de gènere, o quan la gent que governava amb el pacte no permetien que diputats del PP s'asseguessin a la mateixa taula a un (...). O quan s'arrabassaven pàgines de llibres que havia fet l'anterior Govern perquè no hi hagués la foto de l'anterior President. Se devia referir a tot això Sra. Diputada, sense cap dubte.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i remor de veus)

I.5) Pregunta RGE núm. 6680/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió d'IB3 (II).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 6680/05, relativa a gestió d'IB3 que formula el diputat Sr. Quetglas i Rosanes del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat...

(Continua la remor de veus)

Un poc de silenci per favor, si són tan amables. Moltes gràcies.

Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Contràriament a les paraules de la Vicepresidenta jo intentaria una definició econòmica d'IB3. IB3 és un pressupost al servei de la propaganda del Govern i del PP, punt. Això és la definició econòmica d'IB3. Quant ens costa IB3? No ho sabem, perquè el seu govern,

practicant l'obscurantisme, ni tan sols als membres del consell d'administració els està explicant quin és el cost de la gestió econòmica d'IB3. Els membres del consell d'administració ho han demanat moltes vegades; la majoria del consell d'administració, controlada i dominada pel PP, els nega aquesta informació.

L'únic que sabem és que ens costat molt. Aleshores la meua pregunta és, amb aquesta situació de dèficit galopant, de fallida tècnica del pressupost de la gestió econòmica de la comunitat autònoma, pensa el Govern prendre alguna mesura de racionalització en la gestió econòmica d'IB3?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. IB3 és eficient, aconsegueix els seus objectius; com he dit abans informa, cohesiona, normalitza i dinamitza la indústria i la tecnologia. No crec, Sr. Quetglas...

(Remor de veus)

És una mostra del respecte que tenen a la vicepresidenta, però en qualsevol continuaré en l'ús de la paraula, si m'ho permet. Gràcies.

Crec que allò que el preocupa a vostè, Sr. Quetglas, no és la gestió ni la racionalització d'IB3, que crec que és molt positiva i és la televisió amb més qualitat i més barata d'Espanya, sinó que la posada en marxa ha estat un èxit, i que l'auditoria que varem fer l'any 2004, i parli més amb els membres del consell d'administració, només va tenir dues petites observacions. Per tant li diré que el nostre model és el de la racionalitat i l'eficiència en la gestió, i sembla i queda patent a la seva intervenció que a vostè li sap greu que 20 anys després qui l'hagi posada en marxa hagi estat el Partit Popular.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, la resposta és "no pensam fer res", "estam fent la televisió que a nosaltres ens agrada", i la meua contesta és que això els defineix. Si aquesta és la televisió que a vostès els agrada els defineix perfectament.

40 milions de pressupost inicial l'any 2005 amb un endeutament de 28 milions d'euros, més un anunci que l'any que ve seran 60 milions, és a dir, després de posar-se en marxa el pressupost s'incrementarà un 50% -a aquest ritme

d'increment IB3 s'acabarà menjant el pressupost de la comunitat autònoma-, més totes les modificacions i ampliacions que ens oculten, més tots els patrocinis, que són un forma de finançament encobert de cada una de les conselleries a IB3.

Per tant, el pressupost de què parlam pot ser el doble, entre 100 i 200 milions d'euros. Això és el que ens costarà un model caduc, Sra. Vicepresidenta, caduc, vell, obsolet, de televisió autonòmica que l'únic que fa és imitar el pitjor de cada una de les televisions autonòmiques que tenim al nostre país.

Ahir el *Diari de Mallorca* demostrava que IB3, contràriament al que vostè diu, és la televisió més cara de totes les autonòmiques que hi ha. Fins ara ho era la basca, 40 euros per habitant; nosaltres estam a 62 euros per habitant i sumam, i creixem, i anam a més.

Sra. Vicepresidenta, IB3 és exactament el paradigma de la gestió del govern Matas..

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

...partidista, obsoleta i sobretot cara. Gràcies, Sr. President.

(*Aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Quasi no importaria que li contestassin; la ciutadania i l'audiència és la millor resposta al que vostè està dient.

En qualsevol cas li he de dir que la racionalitat i l'eficiència en la gestió es veu quan s'utilitza la despesa i s'adequa exactament a allò que necessita la televisió: retribuir els professionals adequadament, optimitzar recursos, compartir infraestructures; però a més a més tenim 96 persones que fan feina allà d'una plantilla possible de 137, davant de les 1.300 de València, de les 3.000 de TV3 o de les 450 de Castella-La Manxa, o de les 9.000 de Televisió Espanyola.

Aquesta informació que vostè m'ha dit de dur un rotatiu no és encertada, perquè mescla despeses d'explotació amb despeses d'inversió, perquè inclou també la despesa del Consell de Mallorca, de la futura televisió. La despesa per habitant en el País Basc és de 72,13 euros, a Catalunya de 49, a València de 87, i a Balears, per a l'any 2005, de 36,62, i l'any 2006 de 47,05 euros. El rept que vostè em desdigni aquestes dades, però han de ser serioses, no han de ser dades inventades, serioses, i veurà vostè com és la televisió més barata i de més qualitat que té Espanya amb una diferència: nosaltres som molt menys habitants que a Catalunya, que a València, que a Castella-La

Manxa i, per tant, no per tenir menys habitants l'hem de fet pitjor o l'hem de fer de pitjor qualitat.

Li repetesc, Sr. Quetglas, que la rendibilitat és social...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...i és de cohesió i normalització. En qualsevol cas l'audiència el posarà en evidència.

Gràcies, Sr. President.

(*Aldarull a la sala*)

1.6) Pregunta RGE núm. 6681/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de qualitat de l'oferta turística complementària.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 6681/05, relativa a Pla de qualitat de l'oferta turística complementària, que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, quina ha estat la resposta al Pla de qualitat pel que fa a l'oferta turística complementària que està portant a terme la Conselleria de Turisme?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, jo crec que la resposta de l'oferta complementària a la implementació del Pla de qualitat de la Conselleria de Turisme ha estat una resposta fins al moment positiva. Hem de tenir en compte, a més, que l'oferta complementària, i incloem aquí d'una manera molt especial tot el sector de bars, restaurants i cafeteries, era la que més dificultat tenia per poder accedir als sistemes de qualitat precisament per la seva tipologia empresarial, petites i mitjanes empreses, que solen tenir a vegades moltes més dificultats per accedir als grans sistemes nacionals o comunitaris de qualitat, i és per això que vàrem posar en marxa l'Institut de Qualitat Turística, amb la idea que aquest primer escaló cap a la qualitat el poguessin fer acompanyats i amb el màxim suport possible per part de la comunitat autònoma, que està donant les màximes

facilitats a aquest tipus d'oferta per poder entrar en aquest procés de qualitat.

Estam molt satisfets perquè, per exemple, dins el sector de restauració -bars, restaurants i cafeteries- tenim ja adherides 675 empreses dins aquest pla integral de qualitat. Però després hi ha tot un conjunt de sectors que també formen el que es coneix com a oferta complementària, distinta de l'allotjament, que també s'han incorporat a aquest pla de qualitat: 180 agències de viatges, 62 ports esportius, 66 sales de festa o discoteques, 21 camps de golf..., són també empreses d'oferta complementària que en aquests moments estan integrades ja dins el procés que està encapçalant l'Institut de Qualitat Turística.

Per tant en aquests moments el balanç que hem de fer a mitjan legislatura és un balanç certament positiu, certament satisfactori, perquè estam posant les primeres passes perquè moltíssimes d'aquestes empreses, insistesc, de manera molt especial les del sector de restauració, d'una tipologia de petita i mitjana empresa, puguin començar a fer feina dins els processos de qualitat, perquè fins al moment tenien moltes dificultats a través dels sistemes o procediments nacionals o comunitaris.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 6682/05, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a freqüències ferroviàries que es posaran en funcionament a partir de l'1 d'octubre.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 6682/05, relativa a freqüències ferroviàries que es posaran en funcionament a partir de l'1 d'octubre, que formula el diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular voldríem saber de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports quines freqüències ferroviàries es posaran en marxa a partir de dia 1 d'octubre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, és una gran satisfacció poder anunciar l'augment de freqüències ferroviàries a tota la nostra línia ferroviària, Palma-Inca-Manacor, Palma-Inca-Sa Pobla.

Malgrat les importants obres que estam duent a terme, com és el soterrament de les vies del tren de Palma, l'esforç per cuidar la qualitat del servei per part de la conselleria intentam

que sigui el màxim possible. Així aquest govern va decidir comprar més unitats de tren per donar més i millor servei, i això es tradueix ara en quatre freqüències més de Palma a Manacor i quatre freqüències més de Palma a Sa Pobla. Això suposa trens cada 60 minuts entre aquestes localitats. A Inca s'augmenten 8 trens més, i així n'hi haurà un cada 30 minuts, i a Marratxí cada 17, 18 i 25 minuts, la qual cosa implica 10 trens més. Obrim l'estació d'enllaç i amb aquestes noves freqüències, gràcies a les noves unitats de tren, podrem facilitar que sempre hi hagi un tren esperant a l'estació de Palma, la qual cosa evitarà retards i a més permetrà a l'usuari esperar dins el tren.

He de dir també que aquest augment de freqüències compta, com no podia ser d'una altra forma, amb l'opinió i el suport dels usuaris, que és el que més ens importa. Així vàrem fer el mes de juliol 875 enquestes a totes les estacions, bàsicament Palma, Inca, Marratxí, Manacor i Sa Pobla, i només un 3% no es consideren beneficiats per les noves freqüències. Per tant deduïm que el grau d'acceptació de les noves freqüències és molt alt.

Evidentment li he de dir que quan l'estació intermodal estigui plenament en funcionament aquest augment de freqüències podrà ser molt més superior, però jo crec que amb aquest canvi ja hem donat una passa molt important.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 6685/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per minimitzar els efectes de l'incendi de la fàbrica Dènix.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 6685/05, relativa a actuacions per minimitzar els efectes de l'incendi de la fàbrica Denix, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Treball, després de la desgràcia ocorreguda fa pocs dies a Ciutadella que tots sabem, l'incendi ocorregut a la fàbrica Denix, una de les empreses més importants de Menorca, ja sabem que tots els que allà ens trobàvem, la consellera Caules del consell, el batle, diputats, regidors..., ens vam sentir totalment impotents davant la dramàtica situació en què els treballadors i la propietat es trobaven, allà davant aquest incendi inesperat.

Per tant jo crec que la ràpida resposta del Govern, que l'endemà tant el conseller de Treball com el conseller de Comerç es van personar i van estar amb la propietat i amb els treballadors, que és molt d'agrair que tots els ciutadellencs segurament els agraeixen aquesta ràpida col·laboració, el que volem saber és quines actuacions té previst dur a terme la Conselleria de Treball i Formació per minimitzar aquestes conseqüències per als treballadors d'aquest incendi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, president. Sra. Diputada, senyores diputades, senyors diputats, la Conselleria de Treball en concret, que és el que vostè em demana, ens hem dirigit efectivament, el primer dia de paraula i posteriorment per escrit, no només a l'empresa en el sentit de la propietat, sinó també al comitè d'empresa i als treballadors, a tots ells, oferint els serveis de què disposam i fins i tot serveis extraordinaris, i de fet funciona a Ciutadella des de la setmana passada, dilluns, dimecres i divendres, un servei d'orientació i d'informació dirigit d'una manera molt concreta i específica als treballadors afectats per aquesta situació.

Les previsions són una reunió aquesta mateixa setmana amb representants de l'empresa, tant dels propietaris com del comitè i dels treballadors; algunes entrevistes personals també amb alguns treballadors que ho han sol·licitat, i de totes maneres l'únic que puc expressar en aquest moment, amb independència dels resultats d'aquestes reunions, és que ens preocupa per una part l'activitat en si mateixa, que és l'única que és capaç de generar el factor feina, i per tant complementar el benefici que suposa per a les Illes, per a Ciutadella i per a Menorca en concret, l'exportació en el sector industrial, i a més a més les situacions personals d'aquells que es vegin afectats per la cancel·lació dels seus contractes o la suspensió temporal -hi ha les dues modalitats- de tal manera que puguem contribuir a minimitzar i a reduir els efectes sobre la seva, diríem, personalitat laboral, sobre la seva actitud com a treballadors, sobre la seva economia familiar i, sobretot, sobre les circumstàncies de necessitat que tenen aquestes famílies.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 6686/05, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inserció laboral de col·lectius desfavorits.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 6686/05, relativa a inserció laboral de col·lectius desfavorits, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, voldríem saber quins resultats s'han obtingut durant l'any 2004 en matèria d'inserció laboral mitjançant els serveis d'orientació dels col·lectius desfavorits. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, president. Sr. Diputat, li parlaré de les actuacions iniciades a finals del 2003 i concloses a finals del 2004.

La metodologia de seguiment de resultats és, per una part, la telefonada directa als usuaris, on se'ls demana quina actuació han rebut dels serveis, com valoren si tenen feina, si tenen feina com valoren i relacionen açò; i per l'altra banda contrastar els serveis, els usuaris que es manifesten en l'informe final i també els contractes per tal de creuen les actuacions fetes amb les persones determinades, amb els treballadors determinats i els contractes obtinguts.

Els resultats són satisfactoris. Jo li puc dir que el col·lectiu jove sense qualificació professional en grau d'inserció és d'un 70%, i d'un 60% dels inserits considera que l'orientació professional rebuda ha tengut una influència elevada en la seva inserció laboral. Quan parlem d'inserció laboral parlem de contracte, i si parlem d'inserció elevada parlem de contractes llargs.

Per col·lectius, li diria que les persones amb discapacitat ateses són 1.613, de les quals 733 han estat inserides, per tant un 45,4%; les persones amb risc d'exclusió social i immigrants, 4.282, 1.983 inserides i un 46,3 és el percentatge, per tant, amb contractes; dones amb especials dificultats d'inserció, 3.051, de les quals 1.645, per tant un 53,9%, tenen contracte després del servei d'orientació; i els joves amb especials dificultats d'inserció, és a dir, falta de qualificació i altres, 2.835, dels quals 2.027 han obtingut contracte, per tant un 71,5 de mitja. En conseqüència són 11.781 persones que han estat objecte d'aquests serveis d'orientació i atenció específica, de les quals 6.388 han tingut contracte i en conseqüència el 54,36 és el resultat de la inserció obtinguda a través d'aquests serveis.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 6687/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a incompliment del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, RGe núm. 6687/05, relativa a incompliment del Reglament del Parlament de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. M'adreçaré a la vicepresidenta del Govern perquè supòs que serà ella que em respondrà la pregunta. Sra. Vicepresidenta, vostè coneix perfectament que l'article 14 del Reglament d'aquesta cambra garanteix el dret dels grups parlamentaris a recaptar del Govern la documentació que considerin adient per a la seva tasca, i aquest mateix article obliga el Govern a fer-los entrega de la documentació sol·licitada.

Aquesta obligació que té el Govern l'està incomplint reiteradament. El nostre grup parlamentari ha sol·licitat moltes

vegades còpia d'una sèrie de factures i el Govern ens l'ha negada.

Per quin motiu, llavors, el Govern de les Illes Balears està incomplint el Reglament d'aquesta cambra?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Complim escrupolosament el Reglament d'aquesta cambra i tota la legislació, com no podria ser d'una altra manera. Durant la present legislatura s'han tramitat 6.700 preguntes escrites i sol·licituds de documentació, davant les 3.900, aproximadament, de la passada legislatura. Actualment ho hem contestat tot menys un 9%, en resta un 9%, 695 expedients que s'estan tramitant en aquest moment, davant la passada legislatura, que 3 de cada 4 expedients es contestaven fora de termini.

Concretament el grup que vostè representa ens ha presentat, entre sol·licituds de documentació i preguntes escrites, 1.197, i únicament resten per contestar 110 expedients, és a dir, a un 9%.

Crec que hem aplicat els criteris que marca el Reglament i, a més, hem marcat com a prioritat d'aquest govern donar compliment a aquesta tasca tan important que és controlar el Govern per part de l'oposició i facilitar aquesta tasca de control.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sra. Estaràs, tot açò que ens ha dit són excuses de mal pagador. Vostè ha de donar compte a aquesta cambra del perquè no se'ns entrega la documentació que sol·licitam, perquè si vostè ens entrega una altra cosa o ens diu que mirem un BOIB, açò no dóna resposta al que demanam. Excuses de mal pagador i fer voltes a l'era, res més.

Però la veritat és que vostè ens amaga informació, i açò ho ha de reconèixer. I què amaguen que no volen que sapiguem? Què hi ha d'estrany que no volen que sapiguem? O és que tenen por?, tal vegada és açò, que tenen por que tal vegada se'ls torni empassar una factura d'un cabaret, per dir-ho d'una manera fina. O és que simplement tenen por que sapiguem que estan gastant desorbitadament a mans plenes com si açò fos Xauxa?, perquè açò és el que està passant, també.

Per què no volen que coneguem que ha estat de viatge la Sra. Rosselló, directora general d'Innovació?, què hi ha per amagar? Per què no volen donar les factures del director general d'Esports que, per cert, no para de viatjar? Per què ens amaguen les despeses del Sr. Melià, director general de Política

Lingüística?, que, per cert, en manco de dos anys ha fet 90 viatges amb un total de 183 dies de viatge, mig any de viatge. Per què no volen que sapiguem què s'ha gastat en aquest mig any de viatge? Sra. Estaràs, per què no volen tampoc què va costar el Dia de les Illes Balears celebrat a Menorca, lloguer d'avió inclòs? Què amaguen?, per què no volen que ho sapiguem? Si fos transparent, si no hi hagués res a amagar ens donarien les factures, com és la seva obligació, i després ja obrariem en conseqüència.

En definitiva, vostès tenen coses a amagar i, per tant, des d'un moment donat en què es va descobrir un escàndol concret ja no han donat cap més factura. Açò és el que els fa por, que sapiguem què gasten a mans plenes i que tenen coses potser inconvenients, per dir-ho fi, dins el seu plec de factures.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Al PSOE aplaudeixen. Serem prudents, senyors consellers, serem prudents perquè ens pertoca, per respecte a aquesta cambra, ser molt prudents en relació a aquest tema, especialment per al Partit Socialista Obrer Espanyol.

(Remor de veus)

Li he de dir, Sr. Conseller, que jo estic a disposició seva per donar-li tot el que sigui necessari. Però quan nosaltres contestam les preguntes, totes les necessàries per al bon funcionament de la conselleria, no feim més que copiar la resposta que ens va donar el Sr. Sampol quan era vicepresident d'aquest govern. Llavors jo no sé per què el que era bo quan el Sr. Sampol era vicepresident no és bo quan la Sra. Estaràs és vicepresidenta.

(Més remor de veus i aldarull a la sala)

També els he de dir... Sí, els serveis de la Cambra podrien fer arribar aquest escrit al Sr. Sampol en el moment que estimin oportú.

Duc aquí una capsula, una de tantes, de l'època del pacte, *la caja negra*, de preguntes que no ens varen ser acceptades, d'expedients que no varen ser contestats, de preguntes caducades. No voldria mai fer el que aquí posa: *la caja negra de los horrores del pacto*, sinó que nosaltres estam a disposició de *su señoría* per contestar tot allò que sigui oportú.

I per suposat tampoc no li contestaré el que contestava el conseller de Presidència en aquell moment quan les preguntes no agradaven al Partit Popular, que contestava: "Si no els agrada no ho demanin". Això no ho faré mai. Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

I.11) Pregunta RGE núm. 6676/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a plantilla de tècnics de prevenció de riscos laborals.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11, RGE núm. 6676/05, relativa a plantilla de tècnics d'atenció de riscos laborals, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les Illes Balears tenen l'índex de sinistralitat més elevat de totes les comunitats autònomes, però això sembla que no preocupa massa el Sr. Conseller de Treball, que diu habitualment que la sinistralitat té una evolució positiva. El conseller també es va trobar un acord bilateral amb el Ministeri de Treball que, entre altres coses, suposava actuacions conjuntes de la Inspecció del ministeri i els tècnics de la conselleria. Aquestes actuacions avui en dia estan mortes i els objectius del conveni no s'han renovat.

A Menorca i a Eivissa aquest conveni suposava que de manera permanent hi hagués Inspecció de Treball i tècnics de prevenció de riscos laborals. L'actuació de l'actual conselleria va ser eliminar aquestes activitats conjuntes i acomiadar el tècnic de prevenció que hi havia a Eivissa. Una sentència del mes de desembre del 2004 va obligar a la readmissió d'aquest tècnic, però fins al mes d'abril no es va complir més que parcialment aquesta sentència.

Des del primers d'agost a Eivissa tampoc no hi ha Inspecció de Treball, ni se sap que el conseller hagi fet cap gestió perquè això es resolgui. No hi ha tècnic de prevenció de riscos laborals. Pensa fer alguna cosa perquè es cobreixi la plaça que depèn directament de la conselleria o alguna gestió perquè es cobreixi la que depèn del ministeri? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, Balears, a més de tenir un índex d'accidents alt, és la comunitat que té l'índex d'activitat més alt, l'índex d'activitat de dones més alt, el nombre de treballadors proporcional més alt, i l'alegria no és pel nombre d'accidents que hi ha. L'alegria és perquè mentre hi havia un índex de prop del 60% per cada 1.000, actualment estam en 46, 47, perquè davallam el percentatge de nombre d'accidents per cada 1.000 habitants. Li donaré la documentació perquè vostè quan demani estigui informat i no digui imprecisions -seré lleu en les meves qualificacions.

Miri, què hem fet perquè hi hagi...? Totes les places estan ocupades. El problema està que la convocatòria, per exemple, del 25 de juny d'enguany, que demanaven un tècnic de prevenció a un borsí, idò resulta que no hi ha a Eivissa, i supòs que cap a les Balears a qui interessi anar a Eivissa com a tècnic

de grau mig d'obres públiques o enginyer tècnic de grau mig i que tenguí les 600 hores.

Vostè parla i fa referència a un senyor que se'n va anar. Aquest senyor, vostè cerqui allò de tècnic de prevenció de risc laboral a la sentència o a la seva sol·licitud de la sentència i veurà que no ho troba enlloc, allò de tècnic. No en parli més perquè vostè en aquest cas menteix i a més menteix conscientment. Aquest senyor era auxiliar administratiu o administratiu, res més. Per tant no digui més disbarats ni beneiteries quan parli d'accidents laborals.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. L'índex de sinistralitat més elevat per 1.000 treballadors, no el m'invent jo, estava penjant de la Conselleria de Treball; és només del primer trimestre i després no en sabem res, perquè segurament com a IB3 també hi ha censura informativa i no es publica res més. Dades del Ministeri de Treball però publicades per la mateixa Conselleria de Treball: índex de sinistralitat més elevat de tota Espanya.

I, en realitat, tècnic de prevenció de riscos laborals. N'hi ha un, que el tenen a la conselleria davant d'una taula buida i que no li donen cap feina. Això és un escàndol, Sr. Conseller, amb la sinistralitat que hi ha les Pitiüses, tenen un magnífic tècnic al qual no donen cap feina, i mentrestant ni tècnic, ni Inspecció de Treball, i vostè no fa absolutament res.

Vergonya, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies. Una precisió més, Sr. Diputat; està penjat en el ministeri i a la conselleria el que són els índexs fins al mes de juny. No faci referència al primer trimestre perquè vostè sap, com els altres interessats, que es van acumular accidents el mes de gener. Per tant s'ha de mirar els índexs per anys complets, que és el que fa tothom. No faci referència només a uns mesos, perquè això són ganes d'enganar-se i d'enganar.

Dos. Aquest senyor que vostè defensa, que segurament és amic seu, jo crec que vostè qualche vegada ha reconegut que és amic, i a més simpatitzant políticament, aquest senyor no és tècnic ni té el títol de grau mig; aquest senyor fa les feines d'administratiu perquè les repartim entre tots els administratius, i el que menys feia falta i el que menys feia era un administratiu, i vostès el van col·locar a base de contractar-lo un mes, després un altre mes, després sis mesos..., tant de temps...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

...fins que el tribunal va haver d'obligar-nos a incorporar-lo.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

I.12) Pregunta RGE núm. 6683/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa PADI.

Passam a pregunta número 12, RGE núm. 6683/05, relativa a programació PADI, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut i Consum, podria explicar en què consisteix exactament el programa d'atenció dental infantil que depèn de la seva conselleria?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, efectivament hem posat en marxa el programa d'atenció dental infantil, que es tracta de fer promoció de la salut entre els nostres nins, els nostres infants, és a dir, que agafin bons costums, i també prevenir les malalties que puguin tenir a la boca. Es tracta d'un programa que comprèn les edats de 6 a 15 anys, tot i que començam gradualment amb els nins de 6 anys enguany, i comença precisament a aquestes edats perquè és quan pot començar a sortir precisament la dentició permanent i les futures malalties que un futur puguin donar més problemes.

Es tracta de fer un programa en el qual hem fet molta feina. Li puc dir que hem fet feina també per tenir el consens del Col·legi d'Odontòlegs, que al final hem pogut tenir, i que començarà, com li deia, ja, és a dir, a partir d'aquesta setmana o de la que ve començaran a sortir les cartes. Tots els pares i les mares de nins de 6 anys d'aquesta comunitat autònoma, que estimam que són devers 9.000 nins de 6 anys, rebran una carta amb un llistat d'odontòlegs públics i privats, i també amb les condicions del programa. Podran anar amb un bo...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, president. Podran anar amb un bo que també rebran a l'odontòleg, al metge odontòleg que ells triïn, per tant hi haurà lliure elecció de metge odontòleg, i començar així a fer les revisions i totes les prestacions que necessitin i que contempli aquest programa.

Es tracta, com li deia, que a partir d'enguany es puguin beneficiar devers 9.000 nins de 6 anys, l'any que ve entraran aproximadament la mateixa quantitat de nins, devers 9.000, de 7 anys, i el programa contemplarà 6 i 7 anys, i així de manera gradual fins als 15 anys. Nosaltres esperam que amb aquest programa tots els nins i les nines de 6 a 15 anys es puguin beneficiar, de la nostra comunitat autònoma, com li deia sobretot amb un objectiu molt clar, que és la prevenció. Si començam amb els nins de 6 anys aconseguirem que aquests nins estiguin sans a la boca i que per tant puguin prevenir també altre tipus de malaltia.

Confiam que aquest programa que avui comença, que aquest trimestre començarà amb un esforç important per part del Govern, idè sigui satisfactori per part de totes les famílies de la nostra comunitat autònoma que tenen nins compresos entre aquestes edats i que per tant també pugui ser per guanyar en salut entre tota la nostra població, especialment la infantil.

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 4518/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de turisme.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 4518/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de turisme. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, crec que és un bon moment per passar una revisió al que ha estat aquesta temporada, des de principi d'any fins ara. Jo crec que és una temporada, a més, que ens dóna peu a molta reflexió, perquè li he de dir que, efectivament, vostè es pot presentar igual que es presenta a l'Administració estatal amb unes xifres bones en alguns indicadors, però també hi ha algunes xifres que ens deixen una certa preocupació.

Ja vàrem parlar, crec que a la darrera pregunta que vàrem fer, sobre la falta de rendibilitat per viatge dels que venien cap aquí. Però sobretot, sobretot, les reflexions que m'agradaria que vostès ens contestassin o que ens donassin l'opinió, sobretot l'opinió perquè no sé si fan res, però sí que m'agradaria molt que ens poguessin donar l'opinió, és que davant aquestes xifres, que generalment entenc que algunes d'elles es puguin treure com a bones, és a dir, que són positives, en canvi tenim les opinions dels protagonistes que són radicalment distintes. I m'explicaré.

Si feim referència als empresaris, veim com el darrer informe d'Exceltur, és a dir, l'informe del mes de juliol, diu que a pesar que hi ha hagut una dinamització de les vendes, un augment de turistes, aquesta dinamització de les vendes no ha repercutit en un augment de benefici per part de les empreses. Això és una constatació que m'agradaria que vostè ens pogués fer una reflexió, que ens pogués donar l'opinió perquè, en certa manera, és la part obscura, la part fosca d'aquesta moneda. És a dir, per una part hi ha unes xifres que pareixen bones i per altra part algú, els protagonistes, ens diuen que aquí hi ha una pèrdua de rendibilitat, que aquestes xifres no repercuteixen en els beneficis.

De fet, aquest mateix informe del mes de juliol, s'ha de dir que el mes de juliol s'ha de tenir en compte que després del mes de juliol hi ha dues xifres que són, diríem, preocupants, que és que el mateix mes de juliol ha minvat la despesa mitja diària i també el nombre de turistes estrangers ha baixat el mes d'agost, és a dir, que les xifres ens diuen que la situació no ha millorat, sinó que s'haurà mantingut dins aquestes mateixes coordenades que diu aquest informe. Ens deia aquest informe que hi ha pràcticament una quarta part de les empreses d'establiments hotelers a les Illes Balears que han hagut de reduir els preus. Això és una qüestió que va molt lligada al que dèiem abans però que també m'agradaria que fos valorada per part seva.

De fet EGATUR, que és l'enquesta que vostès utilitzen a través del conveni que es va signar entre el Govern estatal i el de la comunitat, ens diu que en els hotels efectivament hi ha hagut un 1,6 més de persones que hi han dormit, però en canvi el nombre d'estades o de pernoctacions ha estat d'un -0,3%. És a dir, totes aquestes qüestions, totes aquestes opinions i xifres concretes ens donen un panorama diferent a les xifres simplement de nombre de visitants.

Per una altra part el nostre grup ha estat fent visites a distintes zones, és a dir, diferents persones ens han estat donant opinions, i una de les opinions que ens preocupen, a més d'aquesta opinió dels empresaris, és l'opinió que puguin tenir o que tenen les famílies treballadores empleades a la indústria hotelera. Jo li faré una reflexió o li donaré unes dades que són les que hem tret a través d'aquestes visites. És a dir, vostè segurament no les té però m'agradaria que les tengués en compte i, en tot cas, poder donar l'opinió, i si no que les tengués en compte en el futur.

Les circumstàncies d'aquesta temporada serà que una família de dues persones que treballin a un hotel o al sector d'allotjaments, al final de la temporada hauran treballat enguany 95 dies menys que en relació a l'any 2003, i hauran cobrat, per tant, 95 dies menys que el que cobraven l'any 2003. Aquests 95 dies que han deixat de treballar representen unes 500.000 pessetes, de les antigues pessetes, en relació a l'any 2003. Això és un fet important per a una família que viu del seu sou i que enguany haurà -repetesc- ingressat prop de mig milió de pessetes menys que l'any 2003. Si feim una equivalència, mig milió de pessetes podrien ser sis quotes d'un préstec hipotecari per a un habitatge; faig relació a l'habitatge perquè és un dels grans problemes que tenen aquestes famílies. Això és un fet real, és un fet que a algunes zones, no vull dir que a totes les zones però a les zones que hem estat estudiant, sobretot les zones de llevant i algunes zones del nord, sí que podria ser un perfil aproximat del que està succeint, que les famílies estan

ingressant menys recursos que en relació a dos anys enrere. I concretament ens podríem moure amb aquestes xifres.

No li parlaré d'un altre dels problemes que jo crec que també ha marcat aquesta temporada i la temporada anterior, que és el tot inclòs. Sí que vostè sap perfectament que el tot inclòs ja està en unes xifres altíssimes, en algunes zones pràcticament el 30% de les places d'aquelles zones es comercialitza a través d'això, però ja li dic que no n'hi parlaré perquè crec que d'aquí a unes setmanes tenim una interpel·lació sobre el tot inclòs i valdrà la pena entrar-hi més en detall.

El que sí li voldria també demanar la seva opinió i que en poguéssim reflexionar avui aquí, en aquest petit debat que tendrem, és en relació al turisme residencial, que és també una altra part d'aquesta moneda que a vegades se'ns vesteix com a brillant i té una part obscura. No vull dir que el turisme residencial sigui obscur, però sí que... És a dir, el fet que en aquests moments el turisme residencial ja sigui pràcticament un 40% del total del turisme que ve aquí està condicionant la indústria i el negoci turístic.

Li he de recordar que segons el mateix EGATUR, les xifres del seu estudi oficial, el turisme residencial gasta un 123% menys que un turista que va a un hotel. Per tant l'augment de turisme residencial va en aquest línia, també de disminució de rendibilitat. Per tant en aquest sentit hi ha una preocupació que vull compartir o m'agradaria compartir-la amb vostè.

El turisme residencial i l'augment de turisme residencial no és, diríem, una cosa espontània. Jo crec que per part del govern del Partit Popular actual és la confirmació i la conclusió d'una política que es va iniciar anys enrere, és a dir, és un model que s'està consolidant o s'està..., diria més jo que està arribant a les seves darreres etapes, però en definitiva és el model que en un moment determinat vostès varen voler tirar endavant, i a les fires de turisme el president del Partit Popular en aquell moment anava dient que a Mallorca, sobretot Mallorca, les Illes Balears en general, hauria de ser el lloc de la segona residència dels europeus. Idè ja la tenim aquí, tenim aquí una segona residència que està utilitzant els mecanismes dels vols de baix cost i que està fent competència directa a la indústria hotelera.

Torn a fer referència a Exceltur: l'estudi de setembre del 2005 diu clarament que hi ha símptomes de pèrdua de competitivitat per part de la indústria hotelera; això ho diu aquest informe. Per tant davant aquest situació jo crec que és necessari reflexionar.

Creo que s'està donant un fenomen nou paral·lelament a això, que és que les cadenes desinverteixen a les Illes Balears, és a dir, volen vendre els seus hotels. Algunes ja han traspasat els seus hotels, i els empresaris, alguns dels empresaris de les nostres illes ja no inverteixen aquí sinó que se'n fan a invertir a fora. Davant aquest fet, que també és significatiu, jo crec que és necessari reaccionar i esperar que vostès algun dia tinguin una reacció en el sentit..., és a dir, jo no és per criticar la gent que se'n va, sinó que és per crear les condicions de tornar a captar inversió aquí.

Vostès en relació al tema residencial, crec que les..., ja deia que és una política molt conscient per part seva i que en aquests moments, durant aquest estiu que hi ha aquesta polèmica, l'únic

que han fet ha estat un decret d'habitatges de vacances. Jo crec que aquí demostren la seva sensibilitat cap allò que és el fenomen residencial i aquí sí que li faria una pregunta, no només l'opinió. Vostè creu que és correcte que un decret que intenta regular els habitatges de vacances o l'estada a habitatges de vacances no contempli la cèdula d'habitabilitat d'aquest habitatge? És a dir, aquí demostren la seva sensibilitat cap allò que és el fenomen del turisme residencial a dia d'avui. Jo sé què me contestarà, l'he vist somriure i sé què em contestarà. No és el passat, és el present, nosaltres li vàrem donar una alternativa, crec que és la correcta, vostès en aquests moments estan utilitzant aquest decret per obrir totalment l'especulació, per legalitzar situacions que no haurien d'haver existit mai, amb això estic d'acord, no haurien d'haver existit mai, però en aquests moments no les podem legalitzar a través d'un decret que no demana la cèdula d'habitabilitat. No demanar la cèdula d'habitabilitat ara vol dir que qualsevol podrà fer en el futur el que vulgui i sinó ja en parlarem.

Davant d'aquesta situació i davant aquest model jo crec que la resposta per part dels empresaris ha estat clara, com li deia, l'altre dia tots parlàvem que anàvem cap a l'abisme. Jo crec que aquests anàlisis que estan fent no difereixen d'aquells que se feien en el seu moment quant a indicadors de sostenibilitat que feia el CITTIB que vostè va dir que no se publiquessin. Crec que és la mateixa opinió, vostè ha perdut dos anys no fent cas d'aquesta opinió...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Alomar per favor.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que davant aquesta nova situació necessitam respostes, necessitam respostes i sobretot el que avui li demanam és l'opinió. Jo crec que som molts i molts distints el que diuen el mateix, és a dir, que anam cap a un camí que no és el correcte per a aquest país i vostès no escolten. Ja que no escolten, com a mínim avui m'agradaria me donés la seva opinió damunt aquesta situació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldria en primer lloc agrair-li Sr. Alomar el to de la intervenció i el fet que avui, Dia Internacional del Turisme, puguem en aquest Parlament parlar d'una qüestió tan important per a la nostra comunitat autònoma. Efectivament jo crec, coincidirà vostè amb mi, que les xifres són positives, jo no donaré una xifra que vostè no ha donat, però crec que és important donar. A l'any 2002, darrer any que podríem computar sencer de la legislatura anterior, les Illes Balears varen rebre de gener a agost 7.597.846 visitants. Enguany, any 2005, de gener a agost n'hem rebut 547.644 més. I si mantenim el ritme de creixement que esperam tenir, els mesos de setembre, octubre, novembre i desembre, jo

puic anticipar avui aquí, crec que és important dir-ho, que segurament el 2005 es tancarà en relació al 2002, amb més de 800.000 clients més. És a dir, molt prop de recuperar aquella xifra d'1 milió de visitants que vàrem denunciar que s'havien perdut durant els darrers 4 anys. Jo crec que això és una dada important i que convé començar donar a conèixer.

Però no només hem recuperat el número de visitants, sinó que també estam començant a recuperar la rendibilitat. A l'any 2002 les Illes Balears varen ingressar en turisme, en allò que se coneix com a despesa turística, 6.808 milions d'euros. A l'any 2004, és a dir, el darrer any que tenim tancat de despesa turística, tot això són dades que vostè coneix perquè són d'EGATUR, del ministeri, vàrem ingressar 9.186 milions d'euros. És a dir, 2.378 milions d'euros més que l'any 2002, darrer de l'anterior legislatura. I si parlam de despesa mitjana per client també li he de dir que avui mateix, segons m'acaben de comunicar, EGATUR fa públic l'arrossegat de gener a agost de la despesa mitjana per turista i podem dir amb orgull i satisfacció que les Illes Balears i les Illes Canàries són les úniques a tota Espanya que incrementen (...) la despesa mitjana per turista en un 0,8%. I amb això li he de dir, vostè també n'és conscient perquè és una persona coneixedora d'aquests temes, que quan parlam de despesa mitjana també correm el risc d'entrar en confusions, com molt bé reconeixia el propi ministra fa molt poc, quan deia que la caiguda de la despesa mitja per turista a vegades respon a la menor duració de les estades i aquest és un tema que vostè coneix perfectament.

Per tant, jo crec que estam recuperant número de visitants, és evident, estam quasi als 800.000 recuperats durant aquesta legislatura. Estam recuperant la rendibilitat, és també una evidència amb les dades que li estic mostrant avui. Per tant, jo crec que les coses van per bon camí, independentment com diré al final, que haguem de fer actuacions i que haguem de prendre mesures importants.

Mercat laboral. Vostè me comenta que ha xerrat amb alguna família d'una zona concreta. Bé, jo en aquest moment li don les xifres que també tenim de la Tresoreria General de la Seguretat Social, per tant, són xifres absolutament objectives i fiables. Avui he volgut fer aquest discurs de rèplica basat en xifres, crec que al final és el més important. Dir-li que en el mes d'agost de l'any 2002, en el darrer mes d'agost de la passada legislatura, treballaven al sector turístic de les Illes Balears 95.061 treballadors. Aquest mes d'agost d'enguany, segons les dades de la Tresoreria General, estam parlant ja de 105.515 treballadors. És a dir, tenim 10.454 persones que fan feina en el sector turístic més que l'any 2002. Per tant, jo no tenc Sr. Alomar en aquests moments les dades de les nòmines del que cobren, però el que és cert és que hi ha moltíssima més gent ocupada, tenim menys atur que fa 3 anys.

Me parla també del tot inclòs i jo sé que segurament vostè i jo tendrem un debat ben prest, com a conseqüència d'una interpel·lació que vostè ha presentat en relació a aquest tema. Vostè sap que el Govern està fent feina sobre aquesta qüestió, vostè sap perfectament que hi ha una comissió d'experts que està analitzant aquesta qüestió, una comissió a més li vull agrair la seva participació com a grup parlamentari amb la designació d'un expert, m'imagin que aquesta persona deu estar en contacte amb el seu grup parlamentari i els deu explicar el funcionament, com està marxant aquesta comissió i el que hem

de fer és donar un vot de confiança i esperar que aquesta comissió acabi les seves feines i pugui elevar el seu informe i puguem treure qualque conclusió en clar.

Però no m'agradaria desapropiar aquesta oportunitat en relació al tot inclòs, independentment de què em puguem parlar més endavant, per també donar una altra xifra a l'opinió pública i que se coneguin les xifres amb tota la seva realitat. L'any 1998, 17 establiments oferien tot inclòs a les Illes Balears. L'any 99 varen ser ja 20 els establiments que oferien aquesta modalitat. L'any 2000, l'any 2001 i l'any 2002 es varen mantenir aquesta xifra de 20. Però l'any 2003 damunt els catàlegs dels majoristes de viatges de l'any 2003, és a dir, contractats aquests catàlegs i aquestes condicions amb vostè com a conseller de Turisme, varen passar a 129 establiments turístics comercialitzats amb tot inclòs, 129 establiments l'any 2003. I avui en tenim 168. Amb això vull deixar ben clar que jo no defugiré mai del debat del tot inclòs, però el que no acceptaré mai és que se digui que el Govern del Partit Popular és el creador del tot inclòs, és l'impulsor del tot inclòs. Quan jo vaig entrar al Govern, a la Conselleria de Turisme el juliol del 2003 teníem a les Illes Balears quasi 130 establiments que s'estaven comercialitzant amb el tot inclòs i ara en tenim 168. N'hem tengut 38 més dels que vostè va deixar damunt el catàleg quan va deixar les seves responsabilitats com a conseller de Turisme. De manera que el debat del tot inclòs el podem tenir quan vulguin i en les condicions que vulguin, perquè el debat del tot inclòs i la gran proliferació del tot inclòs l'any 2003 no obeeix més que a una situació de debilitat de les Illes Balears com a destí turístic i m'estim més no entrar en les causes d'aquella debilitat.

Turisme residencial, me parla del turisme residencial. En aquesta legislatura s'ha fet una primera passa que és la llei que regula els habitatges turístics de vacances i aquest decret al qual vostè feia referència. Vostè me fa una pregunta concreta de per què se dona aquesta possibilitat i és senzillament per regularitzar, ho vàrem explicar en el debat, va ser una iniciativa conjunta amb Unió Mallorquina, per regularitzar una qüestió que ja existeix, amb un termini màxim que hi haurà de 6 mesos de regularització, vostè ho coneix. No és una porta oberta per sempre, sinó molt marcada en el temps. I Sr. Alomar, si vostè tenia una alternativa li he de respondre que va tenir 4 anys per donar solució als problemes dels habitatges turístics de vacances i no en va aportar ni una aquí, en aquest Parlament. I sap a més que hem plantejat al Govern de l'Estat, més enllà dels habitatges turístics de vacances, una modificació de la Llei d'arrendaments urbans per poder entrar més decididament en la regulació del turisme residencial. I ben aviat el Grup Parlamentari Popular entrarà una proposició no de llei en el Parlament en aquest sentit, instant l'Estat perquè modifiqui la Llei d'arrendaments urbans i esperar que pugui comptar amb el suport del seu grup parlamentari.

El que no puc compartir amb vostè és quan vostè diu que el Partit Popular va apostar pel model del turisme residencial i no pel model del turisme tradicional hotelier. Li he de dir que no perquè si se refereix al creixement residencial i urbanístic que hi ha hagut a les Illes Balears, com solen dir: "*el que esté libre de pecado que tire la última piedra*". Aquesta ha estat una qüestió de moltíssims ajuntaments i vostè sap perfectament que el seu partit, el nostre i d'altres que estan aquí han governat a moltíssims municipis que han tengut creixements importants.

Però parlant de l'aposta pel turisme residencial me permeti que li faci una petita reflexió, el seu Govern va crear un impost, mal anomenat ecotaxa, quin era el turisme, quin era el tipus de turisme que no pagava aquest impost? El turisme residencial, el turisme que anava als hotels pagava aquest impost, el turisme que no anava als hotels era el que no pagava aquest impost. De manera que quan vostè diu que el Partit Popular ha apostat per un model de turisme residencial vagi en compte perquè de fet l'única actuació legislativa clara de discriminació del turisme hotelier, clàssic i tradicional en favor del turisme residencial el varen fer vostè i el seu Govern mitjançant l'aprovació de la mal anomenada ecotaxa.

I finalment jo li he de reconèixer, efectivament Sr. Alomar, que les xifres van bé, vostè ho ha dit, que la despesa turística va bé, l'ocupació laboral va bé, però no ens conformam. Nosaltres sabem que el futur és complex, complicat i requereix de solucions imaginatives i que hem de ser capaços entre tots de posar-ho endavant. Per això jo mateix la setmana passada vaig oferir als sindicats, com oferirem durant aquesta setmana a les patronals, un gran pacte pel turisme que ens permeti fixar les bases necessaris per poder afrontar el futur amb la màxima garantia d'èxit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Coincidesc amb la valoració que s'ha fet des d'aquesta tribuna per part dels dos diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, en la importància de tenir un debat damunt aquest tema i a més, amb la coincidència de ser avui el Dia Mundial del Turisme. Encara que pens que aquest debat va camí de ser decebedor, una vegada més.

Jo Sr. Celestí Alomar li he d'expressar la meua coincidència, la del meu grup, amb les preocupacions que vostè ha mostrat en aquesta tribuna una per una. Jo he llegit amb molt atenció i molta cura el darrer informe Exceltur, un informe d'un *lobby*, una entitat presidida pel Sr. Simó Barceló, un dels seus vicepresidents és el Sr. Abel Matutes, allà on el pes del sector hotelier és molt fort i evidentment el contingut té poc a veure amb coses que avui s'han sentit aquí, però el to, sense dubte és literalment contrari a tot el que s'ha sentit avui. D'aquest informe el que es dedueix és preocupació i preocupació profunda, no satisfacció i autosatisfacció. D'entrada jo som els que neg la major, quan s'argumenta com una dada d'èxit, com un factor d'èxit, com un factor positiu, el creixement de les xifres dels turistes cada any, neg la major. No crec que aquest sigui un factor d'èxit, sinó que són altres cada vegada més complexos. Per tant, crec que seguir utilitzant aquesta dada com un element per demostrar que les coses va bé no crec que sigui de rebut, que sigui seriós econòmicament i científicament.

Lògicament també me preocupen les dades dels dies treballats que vostè Sr. Alomar ha donat aquí, han estat rebutjades d'una forma un tant simplistes. Vostè parla de dades

treballades dins la temporada i se contesta: “és que el mes d’agost del 2000 hi va haver tant i el mes d’agost d’enguany n’hi ha hagut més”. No és aquesta la discussió que vostè posa damunt la taula, basta entendre-ho, la discussió és si fan més dies de feina o menys. Per tant, una altra dada preocupant, jo coincidesc amb vostè que és preocupant i que tampoc se pot rebatre com si fóssim d’escola primària els que estam aquí.

El tema del tot inclòs, ja se’n parlarà, ja se’n parlarà, però home! Hem viscut un any allà on sectors importants i que sustenten l’economia a Eivissa, a Capdepera i a Cala Rajada, a Calvià, per posar només 3 exemples, han aixecat la veu d’alarma damunt el que això significa per determinar els sectors de la nostra economia fonamentals per sustentar l’ocupació i per sustentar el nivell econòmic. En això hi coincidim tots, el paper de la petita empresa, el paper de determinats sectors. Per tant, és sense cap dubte una preocupació important.

El turisme residencial, no hi entraré perquè veig que s’encén el primer llum, d’on neix i totes aquestes coses.

I la darrera cosa que vostè ha posat damunt la taula i ni tan sols ha merescut un petit comentari, és la venda d’hotels per part de grans cadenes i la inversió d’aquestes grans cadenes fora enlloc d’aquí. Però si li he de ser sincer, Sr. Celestí, m’ha preocupat, més que tot el que vostè ha dit aquí, la resposta que vostè ha tengut aquí en aquesta tribuna per part del conseller. Jo crec que el que més em preocupa en aquests moments és sentir, davant el que vivim, el que feim, el que veim tots, el que veu tothom, és sentir que tot va bé, que cada vegada van millor les xifres. Evidentment s’han de millorar, però cada vegada tot va bé... En tot cas, si alguna cosa va malament és culpa del pacte; avui m’he assabentat que el tot inclòs és culpa seva -em faltava només aquesta per afegir a la seva biografia, però això és el que em preocupa, això és el que realment em preocupa. Quan aquí tothom -restauradors, petits empresaris, el sector de suport al turisme, sindicats, etc., etc. - llança la veu d’alarma, diu que s’ha de discutir, que s’ha de veure què feim, que aquest model tal, aquest tal..., resulta que l’Administració ve a dir que tot va bé, que no ens preocupem.

Ah!, i ara faran un pacte pel turisme amb els sindicats i els agents... Em jug..., bé, no és la forma d’actuar, i a més segur...

(Intervenció inaudible)

No podem parlar, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

No, no. Jo no ho permet.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

No podem parlar. Jo he fet el possible per no fer-ho. Per tant aguantem fins al final que jo parl amb el Sr. Celestí Alomar.

Ja veurem si abans de la legislatura hi ha un pacte d’alguna cosa en aquesta legislatura. El que fins ara hi ha és una cosa clara: la concertació social -el diàleg i les fotos, moltes- la concertació social continua essent la gran assignatura pendent d’aquest govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

No tenim capacitat de boicotejar, ni tan sols, home.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, amb un títol tan ample com el que ha presentat el Partit Socialista, el Grup Socialista, amb una interpel·lació sobre política general de turisme, a vegades fa mal endevinar cap a on aniran les fites, i possiblement allò que em pensava que abordaria el Sr. Alomar no ha estat realment..., no ho he endevinat del tot, però així i tot intentaré posicionar el nostre grup en aquest debat que hi ha hagut entre el Sr. Conseller i el Sr. Alomar.

La veritat és que el tema del turisme és un tema cabdal dins la nostra societat i dins la nostra economia, i hem vist aquests darrers temps, sobretot aquest darrer any, que hi ha hagut opinions contradictòries quant a la valoració positiva o negativa de les xifres del turisme actualment. Crec que no ha variat massa en relació als altres anys. Continuem amb un model turístic que no varia bàsicament, sinó que es concentra els mesos d’estiu i malauradament es caracteritza per la baixada de preus i aquests darrers anys també per la implantació del tot inclòs. També sabem que no tenim influència per orientar aquest mercat turístic, sinó que ve bàsicament pels mercats emissors, que decideixen quina classe de turisme és el que ha de venir.

De la intervenció del Sr. Alomar, que ha dit que les xifres el preocupaven, que s’ha vist que hi ha hagut més clients, que a les xifres de l’aeroport hi ha hagut un augment i que les xifres dels clients han anat en augment, però que també hi ha hagut una disminució de les estades, dels beneficis, o han empatat, la qual cosa implica que l’augment de turistes no vol dir que hi hagi més beneficis sinó ben al contrari. A nosaltres ens preocupa les respostes que ha tengut per part del conseller, que pareix que està obsessionat el seu govern en el nombre de turistes. Creim que això no és positiu per a la nostra economia, ja que aquest tipus de turisme, aquest model turístic, l’únic que fa és que augmenta la concentració en els mesos d’estiu, satura els serveis, també hi ha un augment de sobreexplotació de recursos naturals i un deteriorament de l’entorn. No crec que aquest model turístic sigui l’ideal per a la nostra comunitat.

Jo crec que aquest optimisme que s’ha vessat en aquesta tribuna no és més que un optimisme irresponsable, diria jo, perquè per part d’aquest govern la veritat és que -emprant un llenguatge vulgar- crec que el que fan és mirar passar la processó des de la finestra. No hem vist que s’hagi fet cap tipus d’acció per millorar aquesta activitat turística. Hem vist que hi ha hagut moltíssimes reunions; és vera que el Govern s’ha reunit amb tots els sectors, hi ha hagut moltíssimes reunions tant amb majoristes, com amb agències de viatge, com amb els mateixos sindicats, com amb la patronal, però, conclusions, n’hi ha hagut ben poques. Hem vist cada vegada que s’han reunit,

fins i tot la Mesa de Diàleg Social, fins i tot s'han reunit diferents vegades però ja fa mesos que no es reuneix la Mesa de Diàleg Social, i sempre és per fixar un calendari de feina, no per arribar a cap conclusió ni una. Per tant jo compartesc el pessimisme del Sr. Rosselló quan desconfia que hi hagi cap tipus de pacte pel turisme d'aquí a final de legislatura.

Comentaré, també com han comentat els diputats que m'han precedit, l'informe d'Exceltur, que el que recomana és un canvi de model turístic. Crec que s'hauria de llegir molt detingudament aquest informe, fet per professionals independents, a més, que recomanen que si no s'actua sobre el model turístic actual abocarà cap a una pèrdua de competitivitat i arribarà a ser un futur insostenible des del punt de vista econòmic i mediambiental. Per tant nosaltres esperam que a les mocions que presenti el Grup Socialista es puguin fer propostes en positiu i que realment serveixin per a aquest canvi de model que els experts recomanen i que el Govern pareix que no vol sentir, perquè s'està banyant dins un optimisme irresponsable, com he dit abans, i no aclarirem res en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, en aquest dia mundial o internacional del turisme que s'ha anunciat aquí és d'agrair aquest to responsable en les intervencions que s'han tengut aquí, dins aquesta... Parlem d'una indústria que és, com se celebra avui el dia, idè una indústria mundial i una indústria a la qual es van agafant tots els països que poden, i que per ser una indústria relativament nova, potser, però sí que és una indústria viva, idè es creen al llarg del seu desenvolupament circumstàncies que fan que s'hagi d'estar preocupat contínuament i especialment en aquests darrers anys, en què comença a haver-hi arreu de tot el món i en tot l'arc mediterrani que nosaltres tenim al voltant països en competició amb nosaltres, i que també els nous sistemes de contractació, etc., etc., fan que es faci necessària aquesta responsabilitat que els diputats que ens han precedit, i el conseller al llarg de la seva feina que ve fent a la conselleria, idè ve demostrant.

I és veritat. Tampoc no es fa necessari potser que jo repeteixi les xifres que s'han exposat aquí per part especialment del conseller quant al fet que són xifres positives i que demostren una evolució positiva respecte al turisme respecte a aquests anys passats, anys en què havíem tengut problemes que s'havien fet evidents amb el descens del nombre de turistes. Ara s'ha parlat aquí del tema que no hem de basar el nostre èxit en el nombre de turistes que puguin venir a aquestes illes, però sí que almenys hem de basar, crec, el nostre èxit en la recuperació d'aquells turistes que havíem tengut i en aquesta capacitat hotelera que tenen les nostres illes i que, per descomptat, per rendibilitzar per part dels empresaris i per tant per dar feina també als treballadors, es fa necessari que aquesta capacitat hotelera que tenim i que hem d'anar millorant, indubtablement, estigui plena.

És veritat, i s'ha dat aquí, que el nombre de turistes que hi ha hagut des del 2002 al 2005 ha augmentat especialment, de l'ordre de 600.000 turistes amb aquesta diferència des de gener al mes d'agost, que el nombre de turistes anuals ha augmentat un 6,1%; que el mercat laboral, malgrat que es pugui discutir aquí, es pot haver discutit el fet que treballin..., que hi hagi més nombre de turistes suposi que hi hagi més treballadors, per això aquests pactes que es pretenen fer per part de la conselleria, precisament per millorar aquesta situació dels treballadors, i que el nombre de treballadors que hi ha hagut des del 2005, hi ha hagut una diferència respecte al 2002 que em sembla que s'ha dit aquí també de 10.454 turistes. És el que s'ha dit per la despesa turística també d'aquí per part d'EGATUR, que és una empresa del ministeri, que augmenta, s'incrementa la despesa especialment amb aquesta darrera dada que ens ha dat el conseller en un 0,8%, i que ha augmentat el nombre de despesa turística en aquests darrers anys és una cosa evident i que s'ha constatat aquí.

I en el tema del tot inclòs, també aquí està en vies d'actuar amb responsabilitat. Vull dir que crec que quan es va començar a parlar del tot inclòs potser es parlava com d'un fenomen que s'havia d'aturar completament. Ara es va assumint que és un sistema de contractació d'alguna manera exigit pels majoristes de viatges que es ve donant a molts de països. Jo vull recordar que a Turquia, a Egipte i a Marroc estan de l'ordre del 80% i busques quan aquí, acceptant aquestes xifres, que per part de la conselleria no s'accepten, que n'hi pugués haver un 30%, i que es creu que està de l'ordre d'un 20%, és a dir que ens superen en un 80% en aquesta activitat del tot inclòs, que per part de la conselleria, i així ho ha dit el conseller, s'està treballant perquè es reguli i es pugui fer una oferta de qualitat. Recordem que aquesta oferta va començar fa uns anys; l'activitat hotelera no tenia aquest sistema de menjador que tenia, i de *self service* i tot això, idè es va anar actualitzant i es va anar a dar una qualitat, i avui en dia està totalment acceptat i en aquest tema del tot inclòs, que serà motiu d'una altra discussió en una altra hora, idè també s'haurà de treballar perquè hi hagi una oferta de qualitat.

En resum, per part del Partit Popular i del Grup Popular, i com no podia ser d'una altra manera, Sr. Conseller, el nostre suport i el nostre ànim perquè continuï amb aquesta feina, que és la primera activitat econòmica de les nostres illes, i per part del Partit Popular o del Grup Popular confiam totalment en les seves iniciatives i en la seva feina que està fent.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Sr. Alomar...

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, vostè ha estat brillant. Ha estat brillant quan ha fet referència a l'any internacional..., dia internacional del turisme. Ho havia d'haver fet jo abans i efectivament aquí sí que ha estat brillant.

Però a partir d'aquí crec que ha estat a la defensiva, i jo crec que no és..., no sé com ho he de fer, és a dir, ja no és una qüestió de to. A mi m'agradaria que entràssim una mica més en els

temes, i com que no hi hem entrat o no hi ha entrat, jo el que faré és posar-me ara a la defensiva jo, és a dir, seré un poc roquer.

Miri, jo li vull deixar clar, simplement per relativitzar les coses, que quan vostè parla de si es varen perdre no sé quants, 500.000, 1 milió de turistes, etc., etc., vostè sempre fa aquest debat i sempre centra aquest debat. Jo li vull dir que es miri -ho duia (...) perquè sabia que tocava això- un estudi que va fer en el seu dia el CITTIB, que ho va fer públic, per això jo ho tenc aquí, no és que..., que vostè veurà que hi ha 9 anys en què ha baixat, durant els darrers 30 anys, o els 40 anys darrers, 9 anys va baixar el nombre de turistes. D'aquests 9 anys n'hi ha 7 que varen baixar més que l'any 2002, que és el que realment va baixar -les xifres les dona també EGATUR, hi ha un resum i les donarem per bones-, realment l'any que baixen és el 2002. Per tant jo crec que anem a cercar la vertadera dimensió del que és una baixada o no de turistes, anem a cercar la vertadera dimensió del que és una crisi o no, perquè, si no, no en sortirem mai. Jo no el vull estrènyer més en aquest sentit. Si vostè és l'excusa de dir "vostè té la culpa i els altres tenen la culpa", bé, quedarem amb aquesta cançó però no avançarem mai.

Miri, jo crec que, és a dir, vostè avui ha fet un debat de xifres. Jo no li vull fer de xifres; les hi don per bones, miri si li don avantatge, les hi don per bones, el que li estic demanant és que entrem a una realitat. És a dir, aquí hi ha una indústria hotelera que li diu que això no pot continuar així; fins i tot en un moment determinat, a un dels darrers informes, diu que es pot arribar al col·lapse. S'imagina si algun informe d'un sector empresarial hagués dit la legislatura passada que es podia arribar al col·lapse el que hauria dit el president Aznar, o el vicepresident Rato, o el Sr. Güemes, o el Sr. Costa, o fins i tot el Sr. (...) S'hauria muntat un gran enrenou. Nosaltres no li muntam aquest enrenou; nosaltres estam preocupats per una realitat, per un país i per una situació que ha canviat i que volem tirar endavant. No li farem l'estratègia que vostès varen fer, no la hi farem, és a dir, nosaltres voldríem entrar en profunditat. Per tant relaxi's, i crec jo que vostè té idees i opinions a donar, i són aquestes idees i aquestes opinions que li demanam. Entrem en aquest debat d'idees i d'opinions.

M'ha sortit amb el tema del tot inclòs. Del tema del tot inclòs en parlarem un altre dia. Vostè ha aprofitat perquè venia preparat amb el tema del tot inclòs. Jo només li diré una cosa: si la informació que tenc no és equivocada, Thomas Cook, que va ser el que li va venir a la comissió a explicar quina era la situació del tot inclòs i com ho veia, comercialitza en aquest moment 355 hotels, si no estic equivocada, 355 hotels. De totes maneres ja n'hi pot donar de voltes, és a dir, la realitat, els mitjans de comunicació, la percepció de la gent és que el problema del tot inclòs ha estat aquests dos darrers anys, no han estat altres. Ja en pot donar de voltes, ja pot cercar una excusa (...), tornam al mateix: a estar a la defensiva.

Jo sé que al fons de tota la qüestió estam debatent dos models distints, i això és el que moltes vegades hem expressat i moltes vegades hem intentat dur al debat i una vegada més torna sortir avui, perquè vostè, quan li parlen del turisme residencial, em surt amb si ara farem una modificació de la LAU, si ara... Miri, la modificació de la LAU a mi em sona com la llei sobre el tot inclòs que va presentar el president Matas a Londres; és a dir, són cortines de fum per no afrontar un

problema. La realitat és que vostès en un moment determinat varen proposar un model, que era que Mallorca i Balears en general fossin la segona residència d'Europa i ho duen endavant, i els agradi o no els agradi és així, i tota la resta són cortines de fum, i davant aquest model hi ha molta gent, aliats seus tradicionals que els diuen: "No, això va al col·lapse". La gent de l'oposició, que fa molt de temps que li ho diu, li diu que això no pot ser; els informes que tenia en el CITTIB li deien..., coincidien exactament amb allò mateix que ara li diuen els sectors empresarials, i vostès davant això no escolten.

Illavors em ve una vegada més -i entenc el diputat Rosselló- que "ara farem un pacte pel turisme". Miri, pacte pel turisme nosaltres li hem obert les mans tota la legislatura, li hem proposat a la Comissió de Turisme fer una ponència, li hem fet propostes en positiu constantment... Miri, ara vostè em diu que farà un pacte amb els sectors econòmics. Jo crec que el tema del turisme és un tema suficientment important, que és una qüestió d'estat. Li tornam plantejar la necessitat d'aquest pacte a nivell de totes les forces polítiques i les forces socials; li tornam plantejar que dugui aquest pacte, aquest debat al Parlament, que no sigui un debat com el d'avui, que està a la defensiva, sinó que sigui un debat sincer i real, i si realment fa això vostè ens tindrà amb la mà oberta.

Esper que, a aquesta mà que nosaltres li donam, li correspongui amb la mà del Govern cap a l'oposició per bé del país. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alomar. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo li agraesc aquestes darreres paraules, Sr. Alomar, i efectivament jo crec que pot ser interessant aquesta qüestió que vostè brinda, i en aquest sentit a mi m'agradaria deixar ben clar que en cap moment no hi ha hagut un exercici d'autocomplaença, un exercici d'autosatisfacció, sinó que jo he estat el primer que ha dit al final que, efectivament, és necessari millorar el model, intentar donar solucions als problemes que en aquests moments hi ha damunt la taula i que han estat identificats avui aquí per tots vostès. Però jo comprenc que també és possible que alguns dels diputats que avui han parlat que algunes de les xifres que jo he aportat aquí no els vagin bé, ho entenc. Ara si pretenen alguns diputats que jo surti aquí, com se sortia a l'anterior legislatura, a dir que això és un desastre, que estam fent un nyap i que aquí ens sobren turistes de per tots els costats, jo no ho faré. I no ho faré perquè crec que la meua responsabilitat és aportar una gran dosi de confiança, de tranquil·litat dins aquest sector perquè pugui emprendre, no un canvi de model, qui aposta per un canvi de model quan hi ha tants de llocs de feina enmig? Hi pot haver millores en el model, hi pot haver reformes en el model, però un canvi de model, una substitució del model que és el que se va intentar la passada legislatura, aquest Govern no hi apostarà mai.

Els vull dir, perquè avui tots els grups parlamentaris s'han basat en l'informe d'Exceltur que me sorprèn positiva i gratament, que després d'acusar tant el Govern d'aquestes illes

de basar-se només amb els grans hotelers, avui veig que fan seus tots vostès aquests informes que estan fent les grans cadenes hoteleres a través d'Exceltur. Ja me va bé, dic que és una sorpresa positiva que no només sigui el Govern el que pareix que es basa sempre amb aquestes opinions.

S'ha parlat de l'estacionalitat i s'ha parlat de què això és el que no funciona. Miri, me sap greu, però la realitat és caparruda i les dades són les que són. D'octubre del 2002 a març del 2003, els darrers 6 mesos d'hivern de la legislatura anterior, 2.098.874 turistes. D'octubre del 2004 a març del 2005, la darrera temporada baixa, 2.478.070 turistes. És a dir, a la darrera temporada anterior, hem tengut 379.196 clients, un 18,1% més. Si els he dit que recuperarem prop de 800.000 clients, això indica i és molt important, que pràcticament la meitat d'aquests 800.000 els haurem recuperat en temporada mitja i baixa. I són dades, insistesc, no del Govern, sinó dades d'organismes i institucions absolutament objectius.

Se parlava de baixada de preus. Bé, baixada de preus..., aquí hi ha un titular d'un diari: "*los ingresos hoteleros se disparan gracias a una alta ocupación y buenos precios*". I l'Institut Nacional d'Estadística, no el Govern de les Illes Balears, dona dia 23 d'agost d'enguany, que els preus hotelers a les Illes Balears han pujat un 6,6%, la comunitat autònoma allà on més han pujat els preus de l'Estat espanyol. De manera que convendria que ens informéssim un poquet més a l'hora de xerrar i no dir que hi ha hagut baixades de preus, quan enguany hi ha hagut un increment, reconegut per l'Institut Nacional d'Estadística, del 6,6%. En cas contrari, aquelles xifres que jo he donat abans de la despesa turística de què hem recuperat 2.300 i busques de milions de despesa turística no se donarien i se donen perquè s'han recuperat número de visitants i perquè s'han recuperat els preus. I vostès m'acusen d'autocomplaença i autosatisfacció, però la realitat és la que és. I que hem de millorar i corregir coses, naturalment que sí, però des de l'optimisme, des de l'autoestima, des de la confiança i mai des del dramatisme, des de la ressonància de tots els nostres problemes en els mercats exteriors i des de els missatges negatius cap els nostres visitants.

I finalment se'ns diu, per què ara oferim un gran pacte pel turisme? I jo me deman quin mal hi ha en això? Quin mal hi ha en què el Govern intenti, ja veurem si ho aconsegueix, poder arribar a un gran acord social en matèria de turisme amb els patronats i els sindicats? I algun dels diputats me reptava que jo no ho aconseguiria, no sé si té alguna capacitat d'intuir el futur quan encara no hem començat aquestes negociacions, algun tipus d'informació deu tenir en aquest sentit i això realment a mi m'inquieta, me preocupa i fa un flac favor. Però el que sí és ben segur, amb això acab, és que aquest pacte social pel turisme vostès no el feren.

Moltes gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Tot seguit passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 8204/04, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conferència de presidents dels consells insulars.

En primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 8204/04 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Conferència de Presidents dels consells insulars. Té la paraula en nom del grup presentant l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyors i senyors diputats. Aquesta proposta de constituir la Conferència de Presidents en els consells insulars a les nostres illes, és una proposta registrada el mes de novembre del 2004 i una primera constatació que volíem fer avui aquí és que segueix sent vàlida. I segueix sent vàlida especialment en aquestes illes, per la realitat específica d'aquestes illes. Aquestes illes, la comunitat autònoma de les Illes Balears, juntament amb l'Estat, planteja des del seu inici de la seva estructuració democràtica dos models descentralitzats a nivell institucional, l'Estat a favor de les autonomies, els dos són Estat, comunitats autònomes i Estat. I la nostra comunitat autònoma que estableix el mateix sistema descentralitzat a favor dels consells insulars, consells insulars que també són comunitat autònoma, són institucions de la comunitat autònoma, cosa que queda clara a la Llei de consells insulars.

Per tant, especialment per la realitat de la nostra comunitat autònoma, en què hi ha un model descentralitzat com és el model de l'Estat, és precisament aquí el que té més sentit de tot que s'estableixin mecanismes de treball conjunt, de coordinació entre institucions que treballen dins la mateixa naturalesa jurídica, l'Estat amb les comunitats autònomes, la comunitat autònoma amb els consells insulars. I són necessaris els mecanismes de col·laboració i cooperació institucionals. Per tant, aquesta institucionalització de les Conferències de Presidents ha estat valorada positivament a nivell estatal d'una manera molt bona per tots. "La Conferència de Presidents és una iniciativa extraordinària", deia la Sra. Rosa Estaràs, Vicepresidenta del Govern de les Illes Balears en el plenari de dia 16 de novembre del 2004. El President de la comunitat autònoma assenyalava el mateix dia: "és una bona iniciativa, crec que és ben necessària". Evidentment amb errades de forma, la Vicepresidenta automàticament feia un llistat prou llarg. El President de la comunitat autònoma evidentment també, encara que a la seva intervenció fins i tot feia el meritori esforç de fer propostes per millorar el funcionament d'aquesta Conferència de Presidents a nivell estatal. Fins i tot assenyalava: "que era imprescindible que se pogués plantejar qualsevol tema que qualsevol de les parts volgués posar en debat. I que a més es pogués convocar a iniciativa d'una de les parts". És a dir, feia tot un seguit d'aportacions per tal de millorar aquest bon instrument, com ell el qualificava. Per tant, valoram positivament aquest espai de treball institucional, construir espais de debat, de diàleg, de propostes, de coordinació, de cooperació, tots som Estat i tots som comunitat autònoma. Per tant, tots (...) tinguem les mateixes oportunitats de trobar aquests espais de feina.

Per tant, si a nivell estatal és tan important i es valora de manera extraordinària aquest instrument de Conferència de Presidents, com un instrument de cooperació, coordinació, de treball conjunt, per què si açò és tan bo a un nivell avui aquí el Partit Popular i m'ha sorprès tristament, presenta una esmena de substitució que rebutja en definitiva i d'una manera simple crear aquesta Conferència de Presidents a les nostres illes. I si nosaltres entenem, des de l'oposició, ho entenem perfectament de l'interès i també volem creure positiu del Govern i del nostre President en tots els assumptes de l'Estat lligats a resoldre, ben segur, projectes necessaris per a la nostra comunitat, per defensar dèficits històrics o no històrics, de tenir un espai per poder parlar. Si açò és tan important per al President a nivell estatal, per què per al President d'aquesta comunitat autònoma no és encara molt més important establir un instrument per construir i coordinar els treballs dins el seu propi àmbit de govern que li diuen comunitat autònoma de les Illes Balears? Si és important la lluita cap a fora permanent, legítima, com no ha de ser més prioritària encara la qüestió del dia a dia de l'entramat institucional de la nostra comunitat?

Per tant, vertaderament si una prioritat fos necessària seria la d'articular internament un poble amb una cohesió encara dèbil, allà on encara som molts els problemes i els reptes a superar. A més a més els assegurem que ni tan sols els problemes o els debats que dins aquesta conferència es poden plantejar, no són tan espectaculars com els de les comunitats autònomes, ni les xifres són tan grans, ni donaran mai tants de titulars de mitjans de comunicació. Però sí és fonamental que el Govern, que el President conegui dels problemes diaris, dels reptes diaris de construir aquesta comunitat. Conegui de les dificultats a voltes de com es compleixen les lleis de transferències, o de la pròpia Llei de consells insulars, o de convenis signats i que ningú se'n recorda d'on són. Problemes en definitiva que a voltes és més fàcil resoldre-los posant un intermediari, amb el seu cost, que simplement tenint un marc estable de treball conjunt. I açò vol dir comunitat autònoma, en un moment de debat de la reforma de l'Estatut, allà on els consells insulars han de fer el bot qualitatiu important de tenir unes responsabilitats pròpies, competències pròpies en aquesta comunitat de fer la passa endavant, que és una de les qüestions que justifica que en aquest moment en aquesta comunitat fem el debat de la reforma de l'Estatut, no es posar en dubte aquí avui en aquesta tribuna que els consells insulars no són institucions de la comunitat i que com a tals ens mereixem un marc de debat i diàleg com el que s'ha obert a nivell estatal per als presidents de les comunitats autònomes.

Implica vertaderament un convenciment profund de què els consells insulars som Govern, som comunitat autònoma i que per construir-la cada dia entre tots, estic ben segura és l'objectiu de molts, malgrat a les bandes diferents que ens asseiem, val la pena mirar el futur fora de conjuntures polítiques. Val la pena encarar el futur i sobretot, en un debat de reforma estatutària, pensant en què construïm cada dia amb les nostres actuacions condicionam l'estructura de comunitat autònoma que volem. Per tant, aquestes decisions són importants. Jo podria entendre que aquesta proposta d'avui es pogués plantejar dins la reforma de l'Estatut i que fos així la intervenció del Partit Popular. Però tenint en compte aquest plantejament d'un dret del treball conjunt perquè tots, repetim, som comunitat i tots estem treballant per a ella i la responsabilitat primera del President de la nostra comunitat és precisament estructurar una comunitat

plural, difícil, especial, que el seu acte fundacional, per dir-ho d'alguna manera, el seu Estatut preveu ja, d'origen, que hem de tenir una estructura perfectament plural i per tant, descentralitzada. Optam per treball conjunt, per coordinació i açò ho plantejam des del Grup Socialista que creu que la comunitat autònoma s'ha d'estructurar des del respecte a aquesta pluralitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena de modificació RGE núm. 6840/05. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo havia apuntat una petita anècdota quan havia llegit aquesta proposició no de llei i és que li faltava imaginació, aquella imaginació que va ser el lema del maig del 68 perquè la proposició no de llei en si mateixa és una cosa i el discurs que hem escoltat aquí en aquesta tribuna és una altra. Per tant, jo li diria a la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Barceló, que segons com se miri com hàgim d'afrontar aquest debat, m'ho ha posat molt fàcil o molt difícil. M'ha posat molt fàcil si l'hem d'encarar perquè m'estic més transitar per allò que és fàcil, a la seva intervenció marcadament institucional, més que política. I marcadament institucional no és que hi estiguem d'acord, és que açò és així. Avui és una realitat tangible que els consells insulars són institucions de la comunitat autònoma, que els consells insulars són comunitat autònoma, com és una realitat també tangible que les comunitats autònomes són Estat i també formen part de l'Estat.

Però aquesta realitat que és tan tangible jo li he de dir a la Sra. Barceló que a les Illes Balears durant aquesta legislatura s'han mantingut més reunions bilaterals i més reunions amb les presidentes i el president dels consells insulars, entre el President de la comunitat autònoma, Vicepresident o altres membres del Govern, com no s'havia mantingut mai. A posta per açò, com que aquesta és la voluntat que té el Govern de la comunitat autònoma, com que aquestes reunions, ja s'ha dit per activa i per passiva, que no només se mantindran sinó que se potenciaran, nosaltres hem presentat una esmena de substitució i que és per donar-li forma a aquestes conferències que ja se vénen celebrant. I aquesta fórmula no és ni més ni manco que el Parlament insta el Govern, no a dir que es constituirà una Conferència de Presidents, que ja hi és i que se fa i se seguirà fent i que es vol mantenir, sinó una passa més. La nostra esmena dona una pas més i la passa més és arbitrar fórmules de col·laboració i cooperació amb els consells insulars, d'acord precisament amb el seu discurs, amb aquesta realitat insular i aquestes circumstàncies que són les nostres illes. Indiscutiblement a una comunitat autònoma allà on les diferents illes, totes conjuntament formen una comunitat autònoma única, però que parteixen de realitats diferents i per tant, també de problemes diferents, necessiten imperiosament arbitrar aquestes fórmules de col·laboració i de cooperació.

Però si avui haguéssim de fer un repàs entre el *debe y haber* que hi ha a totes les cimeres que hi ha hagut entre presidents de comunitats autònomes i el President del Govern d'Espanya crec que objectivament està més la balança a favor, en aquest moment, del Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació als consells que no el President d'Espanya en relació a les comunitats autònomes. Només hi ha hagut dues reunions a nivell d'Estat, una que no sabem per quin motiu se va formular, més que res va ser la constitució de què se volia transitar per aquest camí i benvinguda sigui, la celebrem, no seré jo qui la critiqui, perquè no és hora en aquest moment de retrets de si no hi ha els formulismes que hauria de tenir, de si no estan ben convocades, no, s'ha fet i benvinguda sigui. Però la segona també va ser per un tema molt concret i molt puntual, tampoc analitzarem, no és el debat d'avui, si va ser empès per unes circumstàncies o per uns pactes. La realitat és que es va produir i la realitat és que volem que segueixi fent aquesta reunió entre el President del Govern d'Espanya i els presidents de les comunitats autònomes.

Aquí a les Illes Balears en aquest moment precisament, com molt bé vostè deia, de la reforma de l'Estatut estam en el procés de consolidar de manera definitiva el que són ja de fet els consells insulars i que han de passar a ser-ho de dret i en aquest cas el nostre Estatut d'Autonomia, (...) autèntiques institucions de la comunitat autònoma i que aquests institucions de la comunitat autònoma i que aquestes institucions de la comunitat autònoma necessitaran imperiosament, sobretot després d'un procés de transferències que també sembla que se consoliden com a competències pròpies de cada un dels consells insulars, posar en marxa aquests mecanismes de cooperació i col·laboració entre els tres consells i el Govern de la comunitat autònoma.

Per açò la meua intervenció avui no pot ser una altra que defensar la conferència dels presidents dels consells insulars amb el President de la comunitat autònoma perquè ja s'està fent. Però nosaltres no volem quedar amb aquest fet que ja s'està fent, sinó que li demanem, li exigim al Govern que aquestes vinguin acompanyades d'aquesta necessària col·laboració i coordinació i que aquests mecanismes estiguin establerts i que siguin establerts precisament (...) en una propera cimera, d'acord amb els presidents dels consells insulars. És d'aquesta manera que crec que aquesta col·laboració i aquesta coordinació es fa efectiva. Me cregui Sra. Barceló que la nostra esmena té en aquest cas un caràcter totalment positiu i un caràcter de la consolidació d'allò que ara s'està fent d'una manera voluntària se consolidi com una manera que el Parlament insta, es faci realitat i que sigui efectiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes per un temps de 10 minuts. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Barceló, la Conferència de Presidents de comunitats autònomes

és per a nosaltres una bona iniciativa, estam en essència d'acord amb allò que es manifesta a la seva proposició no de llei. És una bona iniciativa, de la qual esperam els ciutadans d'aquestes illes uns bons resultats per a aquestes illes, ja que una cosa és crear un instrument de diàleg i un altre és aconseguir que aquest diàleg sigui profitós. Nosaltres des d'Unió Mallorca confiam que aquest diàleg de la Conferència de Presidents amb l'Estat espanyol serà profitós perquè respon aquesta Conferència de Presidents de comunitats autònomes a allò que és la realitat política i territorial de l'Estat espanyol.

Hem de rompre la idea de què hi ha una jerarquia entre allò que és l'Estat espanyol i allò que són les comunitats autònomes. De la mateixa manera que hem de rompre la idea de què existeix una jerarquia entre allò que és la comunitat autònoma i els consells insulars. Com vostè ha explicat, la comunitat autònoma també és Estat i els consells insulars també són comunitat autònoma. La distribució és competencial, són les coses que cada un ens hem d'encarregar. Hem d'acabar amb la idea paternalista que se té de l'Estat, les relacions entre l'Estat central i les comunitats s'han de regir per la competència material i no per aquests criteris de jerarquia. Jo crec que la Conferència de Presidents és una primera passa molt important i un instrument vàlid perquè aquesta Conferència de Presidents pugui rompre aquest criteri de jerarquia.

A la seva proposició no de llei que avui presenta, per aquests motius que he exposat, nosaltres des d'Unió Mallorca li donarem suport per la mateixa raó que donam suport a aquesta Conferència de Presidents. La Conferència de Presidents dels consells, que ja se ve aplicant per part del Govern de les Illes i que ja se va aplicar la passada legislatura, és una resposta a la realitat territorial que se viu a les nostres illes. La realitat política se constata amb les mateixes previsions del nostre Estatut d'Autonomia i que en el seu article 5 deia, com vostè ha dit, "que les institucions de govern de cada una de les illes són els consells". Aquesta previsió de l'Estatut té un reforç essencial i fonamental a vigent Llei de Consells. Cada una de les nostres illes disposa avui en dia d'un govern efectiu, amb unes competències cada vegada més importants i amb una incidència a cada una de les illes cada dia més forta a la nostra societat. Aquest procés polític ha d'avançar cada dia amb més força, les relacions entre els consells i el Govern de les Illes són en moltes qüestions de caràcter competencial.

Jo vull dir aquí que nosaltres donam suport a aquesta idea, reforçant el que s'ha vengut fent fins ara. Hem tengut en matèria de carreteres opinions discrepant i les hem solucionat amb les reunions dels 3 consells insulars. Quan ha estat necessari manifestar dins la Conferència de Presidents l'opinió de la comunitat autònoma en una matèria tan important com pugui ser la sanitat, també ha estat important el procés de reunió amb els 3 presidents de consells per saber quina és l'opinió, la realitat de cada una de les nostres illes. Aquesta realitat política i jurídica és conseqüència de la realitat territorial que vivim a les nostres illes i és que som illes, territoris diversos separats per la mar i que tenim realitats que són absolutament distintes.

Alguns, els de sempre, no volen que els consells tinguin cap protagonisme, són els que pensen que tancant els ulls a la realitat, la realitat passarà de llarg. Són els que fan bona l'afirmació de què la ignorància fa atrevit l'home. Però a pesar d'aquestes veus, la nostra comunitat avança cada dia més amb

aquests papers dels consells insulars i nosaltres estam satisfets de la política que dur el Govern actual de les nostres illes i que avança de forma sensible, no només en el tema de competències, sinó que compta amb els 3 consells insulars a l'hora de prendre determinades determinacions, com així consagra la Llei de Consells. Els governs de cada illa han de tenir cada dia més força i les competències necessàries per fer front als nous reptes i a les necessitats de cada vegada més importants que demanda la societat. El paper del Govern, com a administració de la comunitat autònoma, no ha de ser d'actor secundari, en molts d'aspectes que ens afecten dia a dia, exigeixen de la comunitat autònoma una tasca coordinadora i de planificació, però només coordinadora i de planificació. No es tracta aquí de restar importància a la comunitat autònoma, tot el contrari, la creació de mecanismes com el que vostè proposa a la seva proposició no de llei, Sra. Barceló, de coordinació i de col·laboració amb el govern de cada una de les illes, el que fan és enfortir el paper de la comunitat autònoma.

Per tot això els diputats d'Unió Mallorquina en aquest Parlament donarem suport a la seva proposició no de llei presentada avui. Un suport que en tot cas s'atorga a la intenció, a la idea de dur a terme aquesta convocatòria de presidents, que ja es fa, d'una forma més habitual, més periòdica. Esperam que els continguts i sobretot els resultats siguin tan positius com les intencions.

Quan he vist que era el Sr. Huguet que sortia a defensar un tema tan important com aquest, he quedat absolutament tranquil i conhortat, perquè sé de la sensibilitat del Sr. Joan Huguet en temes de consells insulars. L'esmena que presenta el Grup Popular en aquesta proposició jo crec que hauria de ser en tot cas una esmena d'addicció, perquè allò que diu l'esmena, si bé nosaltres estam totalment a favor, és una repetició d'allò que ja diu el nostre Estatut d'Autonomia i no té cap sentit ara en una proposició no de llei allò que és un mandat del nostre Estatut d'Autonomia. En tot cas si se pogués votar la seva esmena nosaltres li votaríem a favor i proposaríem que fos més una esmena d'addicció i no de substitució. Però si no se pogués votar, nosaltres ja ho hem anunciat, donarem suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista perquè existeixi una Conferència de Presidents dels 3 consells insulars, fet que en la nostra opinió ja se ve produint en les qüestions més importants que succeeixen en aquestes illes.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Per part del Grup Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, aquesta és una proposició, un debat, en el qual sembla ser que tots els grups estan d'acord, sembla ser, després ja ho veurem, aquí hi ha esmenes i després hi haurà una votació i ja veurem si aquest acord és tan sincer i tan real com sembla. Jo coincidesc en allò que acaba de dir el portaveu d'Unió Mallorquina que aquí es presenta una esmena de modificació que en bona lògica pareix que hauria de ser

d'addicció, perquè no s'entén molt bé després de les paraules del portaveu del Partit Popular que sigui necessari modificar per dir això.

Bé, he de dir que des del nostre grup coincidim amb la visió que ha expressat la Sra. Barceló, que un estat descentralitzat, un estat que nosaltres voldríem que fes passes decidides cap al model federal, és lògic que hi hagi unes reunions del President del Govern central d'aquest estat amb els presidents de les comunitats autònomes. I en bona lògica també dins la comunitat que el President de la comunitat es reuneixi amb els presidents o presidents dels consells insulars. Això és una cosa absolutament lògica i normal. Ha sorprès una mica, ha estat notícia i ha causat expectació la reunió del Sr. Zapatero amb els presidents de les comunitats autònomes, la Conferència de Presidents per la situació anterior, perquè veníem d'un moment d'anormalitat, perquè no era lògic que el Sr. Aznar no es veiés amb els presidents de les comunitats autònomes que no eren de la seva corda i que hi hagués aquella situació d'incomunicació total i absoluta amb una comunitat tan important com per exemple el País Basc, per no dir el que passava aquí a les pròpies illes.

Bé, per tant, és absolutament lògic traslladar aquesta conferència a l'àmbit insular. Segurament es podria concretar una mica més i dotar-la d'uns objectius més concrets, podria ser. Però nosaltres en qualsevol cas no tenim cap inconvenient en votar aquesta proposició tal com està. I si se volgués afegir l'esmena del Partit Popular tampoc tendríem inconvenient en què s'afegís si queda ben clara aquesta qüestió. Jo el que no acab de tenir clar i m'agradaria que la Sra. Barceló, que en sap més que jo i té molta més experiència, a la seva segona intervenció si ho pot aclarir, si aquestes conferències ja s'estaven fent, jo tenc certs dubtes. Jo sé que hi ha hagut reunions del Sr. Matas amb els presidents dels consells insulars, ja ho sé, i sobretot que se'ls convoca quan es vol tenir el suport de tots per anar a reclamar a Madrid, la qual cosa me pareix molt bé. Però per resoldre les coses més internes, per al funcionament habitual nostre, encara que no haguem d'anar a reclamar a Madrid, jo tenc dubtes. La Sra. Barceló parlava de qüestions com les transferències, la gestió de les coses transferides, els convenis que s'han signat. Sembla un àmbit més modest, però també haurien de servir per resoldre aquestes coses. Crec que era en aquest sentit que ho presentava, o això és el que jo he entès de la seva exposició. Està molt bé fer una plataforma comú de reivindicació de cara a Madrid, però instruments per resoldre els temes més concrets i més específics crec que és important i per aquí va la cosa i això fins ara no s'ha fet. I no s'ha fet i el grup que dona suport al Govern planteja ara amb un caràcter reivindicatiu sorprenent, el Sr. Huguet diu: "li exigirem al Govern que coordini, que cooperi..." Per tant, si el Grup Popular li exigeix al Govern que cooperi, que col·labori serà perquè pensa que fins ara no ho feien, en cas contrari no faria falta exigir-li.

En qualsevol cas i acab, donam suport a la proposició del Grup Parlamentari Socialista, ens pareix una iniciativa interessant, es complementa molt bé, però no ens agradaria que es substituís.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull anunciar en primer lloc que el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista donarà suport a aquesta proposició no de llei. Si bé també volem fer constar que inicialment de l'exposició de motius, no del discurs de la Sra. Barceló, vàrem observar un excessiu mimetisme en l'actuació del Govern de l'Estat, quan sens dubte estam parlant de realitats similars, però diferents. Coincidim absolutament amb la Sra. Barceló en què s'ha de potenciar clarament i sens dubte els consells insulars com a òrgans de la comunitat autònoma.

I així des del nostre punt de vista consideram que és una proposta positiva, una proposta que suposa un espai de coordinació entre Govern i consells, que potser evidentment una eina eficaç i sens dubte una eina més transparent, perquè s'han duit a terme reunions bilaterals, per interessos partidistes, entre algun consell i el propi Govern. Però també pensam que cal una clarificació i una concreció de la proposta, si s'aprova potser ja hi serem a temps, perquè aquesta eficàcia que tots desitjam i en presumim es faci efectiva.

Per tot açò i com a punts de debat presentam un seguit de suggeriments i dubtes que estam convençuts que cal tenir en compte, seria bo tenir en compte en cas de què la proposta tiri cap endavant, cosa que després de la intervenció del Grup Popular ja dubtam molt. Aquestes qüestions són aportacions en positiu i que esper que siguin recollides, si més no dins el debat i sinó en un futur. Es pensa tal vegada en una Conferència de Presidents de consells insulars institucionalitzada? Si és així per quina via es pensa institucionalitzar? Ho hem de tenir en compte a la ponència de reforma de l'Estatut? Si és així seria bo saber-ho perquè varia molt substancialment la proposta. També hauríem de decidir entre tots si han de tenir alguna mena de capacitat decisòria o simplement de debat. Hauríem de saber o posar-nos d'acord també si han de tenir periodicitat establerta a les seves reunions i si no és així qui té la capacitat de convocatòria, els consells, el Govern, ambdues parts? Són dubtes com he dit en positiu, que estic segur que si s'aclareixen milloraran i concretaran la proposta.

I ara una qüestió fonamental, des del nostre punt de vista l'esmentada conferència hauria de seguir unes pautes de participació. Pensam que s'hauria de comptar amb un document de treball previ en el qual hi puguin fer aportacions els grups polítics presents en el consell i els mateixos grups parlamentaris. Aquest Parlament va aprovar en el seu moment una proposició no de llei del nostre grup sobre la Conferència de Presidents de comunitats autònomes que està clar que és allò que inspira la proposició que avui debatam. En aquesta proposició el Govern es va comprometre a consultar prèviament els portaveus dels grups parlamentaris posteriorment donar comptes al Parlament. La setmana passada, per cert, es va donar compliment a aquesta proposició amb el debat de finançament sanitari que es va produir a la cambra. Per coherència amb les nostres idees i amb la nostra línia, però també perquè pensam que els grups polítics presents als consells no poden ser aliens al que es tracta a la Conferència de presidents, consideram que un mecanisme similar, si la Conferència de president tira

endavant s'hauria de posar en marxa, perquè hem de tenir en compte una cosa: que la informació, els mecanismes de control i de participació no són iguals en els tres consells, i de ben segur Sra. Barceló vostè sap que l'ample espai que dóna d'oposició al govern del Consell de Menorca no és igual als altres consells. Per tant aquest espai de participació de l'oposició hi ha de ser, evidentment.

També per a nosaltres és obvi que el Parlament de les Illes Balears ha de conèixer els temes tractats, les decisions preses i, fins i tot, els desacords existents perquè el president de les Illes Balears respon davant aquesta cambra, i les seves decisions, ni que sigui en el marc d'una conferència de presidents, han de ser comunicades al Parlament; hauríem d'articular com fer-ho.

Per tant, i ja resumint, des del nostre grup parlamentari i des de la nostra concepció favorable a aquesta proposta, posam sobre la taula aquestes tres qüestions que esper que s'assumeixin per la resta de grups, encara que ja veig que el Partit Popular no assumeix la principal: la necessitat d'un document previ, l'establiment de mecanismes clars de participació dels grups polítics dels consells insulars i la comunicació al Parlament de les Illes Balears. Pensam, en conclusió, que si volem que aquesta conferència de presidents proposada pel Grup Socialista sigui qualque cosa més que una reunió informal per comentar la jugada, cal que s'estableixin fórmules polítiques de funcionament des del consens de tots els grups polítics, si és possible.

I permetin-me només fer un breu esment a l'esmena popular, tan breu com dir que a mi no em sembla una postura política aclarida donar llargues, dilacions, i no assumir ara aquí, quan és possible, el compromís. La defensa oral que ha fet el Sr. Huguet dels consells insulars, l'assumeisc totalment, de dalt fins a baix, però és que es desdiu d'allò que proposen. Si podem fer ara, podem decidir ara, en el Parlament de les Illes Balears, no tenim per què encomanar res al Govern; decidim-ho i tirem endavant.

Bé, en definitiva, un vot a favor i un suggeriment per la nostra part que esper que s'assumeixi, perquè si no podríem desvirtuar el gran potencial que pot tenir la conferència, que no és la nostra intenció, una conferència que, repetesc i ja acab, és una iniciativa positiva i que pot suposar, i açò és fonamental i ja s'ha dit aquí, una via més, una altra més, per estructurar políticament les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Barceló...

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores conselleres, senyors consellers, senyor portaveu del Partit Popular, jo crec que aquí hi ha dos arguments que s'han plantejat. Un, per escrit: "les Illes són una realitat i unes circumstàncies diferents"; evidentment, està d'acord amb mi totalment el portaveu del Partit Popular quan establíem que comunitat autònoma en relació als consells i Estat en relació a les comunitats autònomes és la mateixa estructura institucional, la mateixa, no hi ha cap realitat específica, és la mateixa. Per tant, tenim dret a tenir el mateix

instrument. On és la diferència? Jo, la veritat, quan vaig llegir per primera vegada aquesta esmena vaig pensar: quina diferència deu ser?, i no ho gosava dir a la primera intervenció. Clar, evidentment la diferència quina és?, política, que aquí governa el Partit Popular i allà governen els socialistes, i a partir d'aquí entendre el que és una realitat i (...) partidistes, evidentment açò és una cosa, és un repte per part del Partit Popular que ha estat incapaç d'encarar de cap de les maneres. Aquí funcionen els interessos partidistes, i els interessos institucionals passen a un segon lloc d'una manera permanent.

I a més a més li ho aniré demostrant en el que és el segon argument: ja es fa. Què es fa? Vegem què es fa. Reunions els tres presidents en aquesta legislatura per parlar de temes interns d'aquesta comunitat autònoma, una, una dins el marc d'una reunió on parlàvem del tema de la sanitat. Una. Amb el 50% de temps. La resta de convocatòries han estat -hi estam d'acord i hem vingut- per ajudar el Govern a resoldre problemes amb l'Estat. I li ho he dit a la primera intervenció, ho farem totes les vegades que faci falta, ho entenem perfectament, però açò no ho poden confondre amb tenir un espai intern dins la nostra comunitat autònoma on el Govern exerceixi les seves obligacions de governar, i de fer-ho des del respecte a unes institucions que es diuen consell insulars.

I evidentment el llistat de greuges que tant el president com la vicepresidenta ens deien el novembre del 2004, que les reunions eren un desastre -ho va dir la setmana passada aquí el Sr. Matas també-, una informalitat, que no hi havia papers previs, que les convocatòries es feien tard, no hi havia documentació..., tot açò aquí encara estam a la prehistòria, d'açò, i jo ni tan sols no he assenyalat, però aquí en açò estam a la prehistòria. Papers?, si no els duim nosaltres... Convocatòries? Açò són -repetesc- les formes que vostès tan ajudat a desqualificar, l'únic argument de desqualificació d'una conferència de presidents a l'Estat, i aquí no les hem vistes mai, és que no n'hi ha, no n'hi ha.

Què funciona?, la bilateralitat. Ho he dit, també, li ha fugit, funciona la bilateralitat. Aquests són dels meus i els altres no ho són. Els interessos partidistes una altra vegada, i açò no és una manera d'estructurar aquesta comunitat autònoma, no ho és, i tot el que feim al marge en aquest període, tot el que feim, estam anant al revés d'allà on deim que volem anar.

I açò no és possible. No és possible -repetesc- que sigui més fàcil contractar un intermediari que no parlar amb el responsable, així no es construeix una comunitat autònoma. Que sigui més fàcil reunir el G10, que en diuen, els ajuntaments seus partidistes, que els consells insulars políticament diferents. Açò no és possible, construir una comunitat autònoma així, i aquí vull fer vots de construir comunitat autònoma, com toca, com toca, des d'un respecte al que són les institucions de govern, que són comunitat autònoma i per tant són dignes de tenir espais per parlar dels problemes interns que tenim, perquè en tenim, de problemes, de tenir aquests espais i de construir-ho cada dia, i aquest espai propi de temes interns, de problemes interns, amb els tres consells insulars, amb les formes mínimes pertinents no s'ha produït, no es fa.

A partir d'aquí, repetesc, crec que hauríem de ser capaços d'estructurar aquests instruments, perquè hi haurà un moment..., sortia l'altre dia Formentera que demanava la independència i

ens escandalitzàvem, però... En definitiva, si no construïm aquesta comunitat entre tots cada dia, i vertaderament els marcs de treball i de feina no s'exerceixen des d'aquesta lleialtat institucional a què estam obligats, vertaderament ens girarem i no trobarem ningú en aquesta comunitat autònoma. Ja ens costa prou, no ho fem més difícil. Per tant el que feim ara no és suficient, no ho és, i simplement volem col·laborar perquè vertaderament ens sentim representats i orgullosos de formar part d'una comunitat autònoma que creu en la pluralitat, territorial i política. Aquest és un fet, som així en aquesta comunitat i, si vol que li digui la veritat, estam encantats de ser tan especials, de ser tan diferents, de ser tan plurals, ens encanta i que per molts d'anys ho puguem viure i que ho puguem viure junts.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

Senyores i senyors diputats... Sí, per què em demana la paraula, Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, gràcies, president. Jo sé com funcionen les proposicions no de llei, on no hi ha rèplica ni contrarèplica. Aquí hi ha hagut una exposició d'una esmena i la funció de qui ha presentat la proposició no de llei era dir si acceptava l'esmena o no, però ha entrat en un flagrant debat en la intervenció, en el qual, si no podem intervenir, quedam totalment indefensos, però conec el Reglament i vostè té la paraula.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, ens preparam per a la votació. Passam a votar.

28 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 1423/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei integral de seguretat alimentària.

En segon lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 1423/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei integral de seguretat alimentària. Té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, la veritat, Sr. President, que no fa falta estendre's d'una manera profusa en arguments per defensar la necessitat de prendre totes aquelles mesures que estiguin al nostre abast en matèria de seguretat alimentària. Crec que només els fets que van succeir recentment i el sentit comú ja posen de manifest que totes aquelles mesures que es puguin prendre des de la nostra

responsabilitat és necessari que es prenguin per a garantia dels usuaris i consumidors.

Simplement, per tant, enumeraré alguns fets, tant de caire internacional com de caire local, que crec que posen de manifest la necessitat d'emprendre totes aquestes mesures, com puguin ser nous problemes apareguts en el tema de l'alimentació. La mateixa globalització, que fa que el món sencer sigui un mercat únic, la complexitat de la indústria agroalimentària o els mateixos canvis de costums a la societat, entre d'altres, són fets que han fet que la seguretat alimentària sigui un element de preocupació dins el conjunt de la nostra societat i per tant dels governs, de les administracions en general, començant per la mateixa Unió Europea i a fins nosaltres. Són, però, sobretot les recents crisis alimentàries, d'abordar la seguretat alimentària amb un plantejament global que compregui tota la cadena de producció i de distribució dels aliments. Per tant, una llei integral que intervengui des de la producció primària fins al producte final que arriba als consumidors.

I pel que fa a nivell local, idè crisis alimentàries, si més no alarmes importants com la del cloranfenicol, entre d'altres, viscudes recentment, per cert no resoltes, a hores d'ara encara no sabem què va passar amb aquestes alarmes que es van generar entorn a determinada producció de la nostra ramaderia, i és precisament aquesta manca d'informació, aquesta manca de transparència la que genera aquesta desconfiança i incertesa entre els ciutadans i entre els consumidors. I aquest fet, crec jo, és el més greu perquè perjudica a tots, perjudica a tothom que es generin aquestes desconfiances al voltant de la nostra cadena de producció d'aliments, perjudica especialment al sector primari, al sector ramader productor dels nostres aliments, perjudica a la nostra indústria agroalimentària, quan el que feim per altre costat és fer esforços per promoure i promocionar la nostra producció i la nostra indústria agroalimentària, i per suposat perjudica al consumidor, que té l'angoixa, la incertesa, la manca d'informació, de seguretat de quins productes està consumint.

Clar, davant d'aquests fets -insistesc, avui encara no resolts- el Govern va reaccionar amb el Decret de 21 de gener del 2005, que crea el Consell de Seguretat Alimentària de les Illes Balears, però el que està clar és que els resultats han estat magres perquè, insistesc, els problemes que es van plantejar a primers d'any o a finals de l'any passat i a primers d'aquest, continuen sense resoldre, continuen sense saber quin ha estat el motiu d'aquestes alarmes que es van generar. Per tant com a mínim s'ha de dir que ha estat un instrument no útil, però jo diria més: és un instrument que es posa de manifest que es va fer com una reacció precipitada davant la crisi alimentària que s'estava produint, davant l'alarma que s'estava produint, per sortir del pas, i al final no ha donat cap resultat, ni la gestió del Govern ni la gestió d'aquest organisme, i crec que -el que és més greu- aquest és un organisme únicament i exclusiva constituït per l'administració, per aquelles conselleries del Govern implicades en el tema de la seguretat alimentària o de la producció d'aliments. Per tant creim que no és un bon instrument del qual es va dotar el Govern davant aquestes crisis que es van produir recentment.

Es tracta, per tant, d'una cosa tan senzilla com posar en una norma de rang legal, de rang de llei, els principis de la seguretat alimentària perquè siguin tinguents en compte per tots els agents

que intervenen al llarg de la cadena alimentària, res més que això, els principis de precaució i de transparència, de precaució en l'avaluació i la gestió del risc per a la salut, vinculats a les matèries primeres, a les pràctiques agrícoles i ramaderes i a les activitats de processament i de distribució; i de transparència, amb el trasllat de tota la informació als consumidors per a la seva tranquil·litat i seguretat. Es tractaria també, a més, d'avançar en la corresponsabilització de tots els sectors, de tots els agents que intervenen en la cadena de producció, però, això sí, corresponsabilització vol dir, ha de voler dir participació, poder participar en la presa de decisions i poder participar de tota la informació que es genera al voltant de tota l'activitat que ens ocupa.

En resum, senyores i senyors diputats, jo crec que es tracta únicament i exclusiva de fer allò que diu la llei per una banda, des de la Unió Europea, des dels estats membres, però sobretot de fer allò que diu el sentit comú, que és responsabilitat de cada un dels sectors, de cada un dels agents, però regulat en una llei on cadascú sàpiga de què es responsabilitat, de què s'ha de responsabilitzar. De fet ja s'està posant en marxa des d'aquest any la traçabilitat, on els sectors de producció s'impliquen, en la producció, amb les garanties que s'han de donar als consumidors i als usuaris, però no és suficient; creim que un compendi legal propi de la nostra comunitat autònoma, si es recullen totes aquestes actuacions necessàries perquè es corresponsabilitzi cada un dels agents, sens dubte hi guanyaríem tots i especialment els consumidors.

Per tant, corresponsabilitat cada un dels agents, actuar des de la prevenció, la vigilància, la transparència i la informació. Però, això sí, en aquesta llei s'ha de recollir que es faci des de la independència, o que s'actui des de la independència i des de la participació. Per això deia que no ens val el consell que es va crear per part del Govern el gener del 2005, perquè creim que no és un instrument, un organisme suficientment participatiu de tots aquells que estan implicats a donar les necessàries garanties als consumidors i usuaris pel que fa a la cadena d'alimentació.

Per tant, independència; l'Agència de Seguretat Alimentària ha de ser un organisme autònom, amb personalitat jurídica pròpia, cosa que no és, com veim, el consell creat. I participació: a més de l'administració, d'aquelles conselleries i de totes les administracions que tenen competències en la seguretat i la producció dels aliments, a més, dic, hi han de participar les organitzacions professionals agràries, les organitzacions empresarials i les organitzacions de consumidors. Només així, des de la participació, des de la transparència, des de la independència, es podrà crear o es crearà aquell instrument de credibilitat que necessiten els consumidors avui en dia. Les crisis alimentàries, com deia, tant de caràcter més internacional com les viscudes recentment a la nostra comunitat autònoma han generat una desconfiança en els consumidors que és necessari afrontar amb un instrument de credibilitat, que no pot ser d'altra manera més que estigui basat en la independència, la participació i la transparència.

Per tant entenem que aquesta llei que ha de regular aquests principis és necessària per aconseguir aquests objectius. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. El Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena de modificació, RGE núm. 6839/05, i per defensar aquesta esmena té la paraula la Sra. Carolina Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Parlar de seguretat alimentària davant aquesta cambra no és qualsevol cosa, és un tema molt important, molt complex, perquè afecta el dret de les persones a consumir aliments innocus, que siguin aptes per al consum humà, i són les institucions les que justament han de vetllar perquè aquest dret s'acompleixi.

En els darrers temps hi han hagut canvis profunds a la normativa alimentària així com a la seva concepció i la manera d'abordar-la. Si analitzam el marc de l'ordenació de la seguretat alimentària, veim que els principis de la seguretat en matèria alimentària deriven del Llibre Blanc de la Seguretat Alimentària i dels nous reglaments europeus d'higiene.

El Llibre Blanc de la Seguretat Alimentària conté els principis i accions que han de conformar la política en matèria en el segle XXI. Per donar resposta a aquest contingut del llibre blanc el Govern central, a instància d'una resolució del Congrés dels Diputats, de 23 de juny del 1999, es va crear l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària (AESAs).

En algunes comunitats autònomes s'han reordenat els serveis de control oficial i s'han creat òrgans de coordinació i participació similars al recentment creat Consell Balear de Seguretat Alimentària. El marc on es recullen els preceptes que conformen la seguretat alimentària estan àmpliament recollits en els nous reglaments europeus d'higiene, que són cinc. Els reglaments europeus són de directa aplicació en els estats membres, no és necessari transposar-los als ordenaments jurídics nacionals; per tant, si es redactàs una llei els seus continguts no podrien ser objecte de negociació donat que venen imposats per la Unió Europea. O sigui, una llei suposaria reiterar els preceptes dels reglaments.

Els reglaments europeus d'higiene estableixen, a més, l'obligació que a partir de l'1 de gener del 2007 els estats membres apliquin un pla nacional de control plurianual integrat. Els continguts d'aquest pla nacional de control plurianual integrat són: determinar els objectius estratègics del pla; prioritats de control i assignació dels recursos; categorització del risc de les activitats de control; designació de les autoritats competents i les seves tasques a nivell central, regional i local, així com dels recursos de què disposen; organització i gestió dels controls oficials; sistemes de control aplicats als diferents sectors i coordinació establerta entre els diferents serveis de les autoritats competents; formació del personal encarregat del control oficial; organització i funcionament dels plans d'emergència de seguretat alimentària.

Per això, des del nostre grup hem presentat una esmena de substitució en aquest sentit, on el primer punt diu justament això: que aquest Parlament insti el Govern de l'Estat, l'AESA, que en el termini de sis mesos defineixi els continguts del Pla nacional de control plurianual amb el contingut que ja he anunciat.

El segon punt d'aquesta esmena seria el següent pas: segons la regulació europea, que és de directa aplicació, l'Estat espanyol ha de crear un organisme alimentari i que a partir de gener del 2007 s'apliqui el Pla nacional de control plurianual. El Govern central va crear AESA el 99, però encara no ha fet el pla nacional, per això el punt 2 de l'esmena diu que, un cop aprovat aquest pla, instem el Govern de les Illes Balears a elaborar un pla autonòmic.

Aquí l'únic que faríem és seguir el que preveu la normativa europea; l'Estat espanyol ha creat l'AESA, però encara no ha fet el pla nacional, per tant les comunitats autònomes no tenim les directrius. En aquest punt el que feim és reiterar el nostre compromís. No és bo deixar de banda la nostra part de responsabilitat, però sempre i quan el punt 1 s'hagi complert. Per al nostre grup té molt de sentit seguir aquestes passes, sobretot perquè és el que estableix el reglament europeu i perquè les directrius han de ser les mateixes a totes les comunitats autònomes.

Tot això de la seguretat alimentària no ve de nou, a nivell de les Illes Balears, tant per part de la Conselleria de Sanitat i Consum, com per part de la Conselleria de Ramaderia i Pesca han fet i segueixen fent feina per mantenir els principis de seguretat alimentària. De fet ja tenim el Consell Balear de Seguretat Alimentària operatiu, es va crear amb el Decret 6/2005, de 21 de gener, i tenim el Comitè Científic en Seguretat Alimentària.

El Consell Balear de Seguretat Alimentària s'encarrega d'avaluar el risc per al consumidor i és l'encarregat d'oferir una informació adequada i transparent al consumidor, mentre que el Comitè Científic s'encarrega d'assessorar, proporcionar dictàmens tècnics i científics, així com de coordinar els treballs dels grups d'experts que realitzen activitats d'avaluació de risc en el marc de les actuacions del Consell de Seguretat.

Per cert, després de la crisi del cloranfenicol, l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària ha felicitat amb nombrosos escrits la Conselleria de Salut i Consum per com s'ha duit aquest tema des de les Illes Balears. El tema del cloranfenicol va ser una crisi mediàtica i no com el tema del *Pimpollo* a nivell estatal, que sí que va ser una vertadera crisi que, fins i tot, va haver-hi un mort, i la ministra encara no ha explicat res de res a la Conselleria de Salut. Justament, quan parlam de transparència i d'informació, justament la consellera de Salut i Consum va comparèixer a petició pròpia i va telefonar a tots els portaveus.

Però tampoc no podem oblidar altres accions, també molt importants, que es fan per part del Govern balear dins de la nostra comunitat, com és la informació als operadors; informació a la Cambra de Comerç, a la Federació Hotelera de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i Formentera, Mercapalma, convenis amb ajuntaments, etcètera, o les millores de controls en la millora del Laboratori de Salut Pública. Per això el punt 3 de l'esmena de substitució va en aquest sentit, instar el Govern balear a prosseguir amb les actuacions de millora en la seguretat alimentària amb difusió dels principis entre els operadors econòmics.

Crec que amb aquesta proposta es millora la proposició no de llei i ens adaptem al que està previst a la normativa europea,

per això esper que aquesta esmena sigui acceptada pel Grup Socialista i que aquesta proposició no de llei pugui prosperar en ares d'un consens.

Respecte a la conveniència o no de la creació i regulació d'una Agència de Seguretat Alimentària, podem dir que les funcions atribuïdes al Consell Balear de Seguretat Alimentària poden resultar perfectament eficaces. L'inici de les actuacions de coordinació a través d'aquest òrgan poden servir d'experiència per a un futur pròxim i derivin de l'aplicació dels reglaments; es pugui optar amb més encert a la creació o no d'una entitat de la magnitud d'una agència, amb tot el que això comporta.

Per tant, i ja per acabar, no trobam que ara sigui el moment de crear aquesta agència ni crear una llei quan la normativa europea és d'aplicació directa, abans ens ha de donar les directrius l'AESA. Per una banda, ja tenim el Consell Balear de Seguretat Alimentària operatiu i el Comitè Científic, és molt important que l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària formuli les directrius per fer un pla nacional. S'ha de mantenir el que es fa, informar els operadors, i s'ha de millorar cada vegada més el control. Per això, esperam que es doni suport a la nostra proposta, tal i com està redactada.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Hem de dir que el nostre grup estam d'acord amb la proposició no de llei que ha presentat el Partit Socialista i a més creim que, efectivament, s'hauria de plantejar, en el termini màxim de sis mesos, el projecte de llei integral de seguretat alimentària i en els dos punts que s'exposen en aquesta proposició no de llei; per una part, amb requisits on quedi clar quins requisits d'intervenció han de tenir les administracions públiques i els agents econòmics en aquest tema tan important, que s'ha dit per part de la resta de portaveus, de la seguretat alimentària, i també limitar-ne les responsabilitats.

També creim, així de fet nosaltres ja vàrem presentar una proposició no de llei, que encara no s'ha vist, la vàrem presentar en el gener del 2005, on crèiem també que s'havia de plantejar i s'havia de crear l'Agència de Seguretat Alimentària de les Illes Balears. El cert és que jo estic molt sorpresa d'haver sentit la portaveu del Partit Popular, perquè, tenint en compte que el tema de seguretat alimentària és un tema tan important, i que, per tant, ens interessa a tots perquè la protecció de la salut de les persones, que és un dret, ja s'ha dit, dels consumidors i és un deure de les autoritats competents, així com, evidentment, del sector implicat, s'ha de vetllar perquè aquesta seguretat sigui possible i per tant la protecció de la salut de totes les persones sigui eficaç.

Però, com hem dit, no es tracta només d'un dret i deure bàsic i fonamental, sinó que, a més, està regulat, i jo no diré perquè crec que ja hi ha prou informació en aquesta cambra, per la Comissió Europea que ha creat l'autoritat europea en seguretat alimentària i la llei estatal que va crear l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària, així com l'entrada en vigor del reglament de la Unió Europea, a partir de l'1 de gener, que ja preveu la necessitat de disposar d'un sistema de (...) de la cadena de producció dels animals destinats a la producció d'aliments.

Per tant, nosaltres entenem que és del tot lògic que el Parlament de les Illes Balears elabori una llei i creï l'Agència de Seguretat Alimentària de les Illes Balears, amb criteris de participació de tots els implicats. Creim que és un tema bàsic que entenem, a més, que si a tots ens interessa la qüestió de la seguretat alimentària, per tant la salut de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, és una bona eina que evidentment res té a veure amb el Consell de Seguretat Alimentària que ha creat o que va crear el Govern, on només hi ha participació bàsicament de l'administració. Es tracta d'una agència que tengui unes possibilitats, tal com diu la proposició no de llei que tengui, a més, una entitat jurídica pròpia i per tant que hi pugui haver una vertadera participació i una independència quant als criteris, perquè realment sigui eficaç.

Per tant creim que és bàsic establir col·laboració entre totes les administracions públiques i els sectors implicats, incloses les associacions de consumidors, usuaris, ecologistes, etcètera, i és imprescindible legislar, com a més diu tota la legislació existent sobre seguretat alimentària, perquè s'actui de veritat i d'una manera clara sobre tot el procés de producció i distribució d'aliments, a partir dels principis marcats per la legislació europea: principi de cautela, article 7, per tant, prevenció; principi de transparència, article 9, per tant claredat, informació; principi dels interessos dels consumidors, article 8, per tant clarament que vagi de cara que els consumidors es protegeixin els seus interessos; i informació al públic, article 10. Són els principis fonamentals que marca, a més, la legislació europea i que en aquest sentit tots els estats membres, però també les comunitats autònomes, i d'aquí ve la meua perplexitat en sentir això que les transposicions de les directives europees pel que es veu només les ha de fer Madrid i crec que això seria un debat que no s'inclou dins aquest.

Potser, per tant, nosaltres entenem que la proposició no de llei del Partit Socialista va en aquesta línia, que s'ha de partir d'aquests principis i això només es pot fer fent una llei clara, on es determini quina és l'actuació de cadascun dels elements implicats i per altra crear aquesta Agència de Seguretat Alimentària, estil, si volen, per posar un exemple, la que ja existeix a nivell estatal, que realment dóna, des d'una perspectiva d'independència i sobretot amb criteris objectius, quina és la situació de tot el procés alimentari.

Per tant, creim que en aquesta qüestió nosaltres estarem totalment d'acord i creim, a més, que potser que si haguéssim partit d'aquests principis que ja he esmentat i a més hagués existit una agència balear de seguretat alimentària, idè s'hauria pogut actuar abans, per exemple i amb eficàcia i coneixement, davant crisis alimentàries com hem tengut, com va ser el cloranfenicol, com ha estat clembuterol i d'altres que segurament vendran perquè ens trobam a una societat on

realment el tema de l'alimentació pareix que és un tema menor, en el sentit que desgraciadament ens trobam cada vegada amb una alimentació que té efectes més negatius sobre les persones. Per tant, potser que si haguéssim tengut aquestes eines haguéssim pogut treballar de valent i entenem, per tant, que qualsevol govern, qualsevol parlament ha d'estar d'acord a fer una llei de seguretat alimentària i a tenir una agència de seguretat alimentària pròpia per tal de poder fer les tasques que consideri cadascuna de les comunitat, perquè de vegades hi ha problemes que són diferents.

I per tant, i ja per finalitzar, respecte de la proposició no de llei hem de dir que votarem a favor, però també voldríem esmentar que respecte de l'esmena que ha presentat el Partit Popular a nosaltres sí que ens crea una certa, no sabem quina serà l'opinió del Partit Socialista, però sí que volem dir que el nostre grup no hi podríem estar d'acord perquè no entenem precisament que, per una part, en un tema tan important es passi, sempre s'hagi de parlar de Madrid, no sabem si és que quan no es vol fer una actuació concreta i directa a les Illes Balears sempre s'ha de dir que la faci primer Madrid o l'Estat espanyol, i no sé si aquí governen vostès o governa Madrid, no ho sabem molt bé nosaltres, però nosaltres creim que aquí governa el seu partit i per tant, d'alguna manera, han de fer vostès el que considerin; i nosaltres creim que en aquest sentit idò no és adequada aquesta esmena. Així com també la resta, perquè creim que si realment tots, i estic convençuda, tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra creuen que la seguretat alimentària és un tema molt important, de primera magnitud per a la salut de les persones perquè tots menjem, llavors hi ha d'haver eines per les quals es controlin problemes que puguin sorgir i poder donar resposta a aquests problemes, nosaltres entenem que el millor seria banyar-se i realment aprovar aquesta proposició no de llei que du el Partit Socialista, perquè creim que seria un bon camí per a realment entre tots cercar les millors mesures per evitar problemes que, com dic, desgraciadament cada vegada n'hi ha més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, des del PSM compartim bàsicament el discurs que ha fet el portaveu del Grup Socialista defensant la seva proposició no de llei i també la que ha fet la portaveu del Grup Esquerra Unida i Els Verds, per tant molts dels arguments que jo tenia preparats ja no és necessari dir-los perquè ja s'han dit i tampoc no importa repetir-ho, perquè han quedat ben clars. És evident que la seguretat alimentària és una preocupació de la societat de cada dia més, perquè les malalties transmeses per aliments de cada dia més s'han convertit en un problema de salut pública molt important i, evidentment, allò que preocupa la societat, els consumidors i els productors ha de preocupar les administracions i han de donar resposta i, sobretot, han de prevenir per evitar mals majors en un futur.

Ja s'ha dit, el dret de la salut dels ciutadans obliga l'administració a garantir la seguretat alimentària i per tant

aquesta llei que ens proposa el Grup Socialista crec que seria una bona eina per iniciar aquest camí o per continuar amb aquelles petites coses que ja hi havia fetes cap a donar aquesta resposta als ciutadans en els temes d'alimentació i de seguretat alimentària. Per tant, tenen el nostre suport i res més a afegir a aquest punt.

Amb referència a l'esmena del Partit Popular, nosaltres de vegades trobam coses curioses, per començar pensam que el seu text no és contradictori amb la proposta del Grup Socialista, entenem que en tot cas seria complementari, si fos una esmena d'addició la lloaríem, vull dir, és una cosa, fantàstic, tot això que diuen ells i molt més, perfecte; però no té sentit com a text alternatiu, o una cosa o l'altra. Vull dir, substituir el que posa la proposició no de llei del Grup Socialista per la seva proposta significa o allò vostre o res, i en aquest cas crec que vostès van a decidir: no hem de fer res; no hem de fer res perquè ja ho farà Madrid. La política seva és, com que Madrid no ho fa, nosaltres tampoc, en segons quins temes però això només, amb el tema de Son Espases, per exemple, com que hi ha autonomia, tenim autogovern, el Partit Popular i el Govern decideix què vol fer, ara, en seguretat alimentària si Madrid no ho fa nosaltres tampoc. L'autonomia és per anar en tots els camps sempre en benefici de l'interès general dels ciutadans, no en benefici partidista.

Per tant, no ho entenem. Nosaltres entenem que seria molt més raonable que la seva proposta fos d'addició, que complementàs tota la proposta del Grup Socialista; que el Govern presenti una llei, que el Govern creï l'agència i, a la vegada, demanar al Govern central que presenti, en col·laboració amb totes les comunitats autònomes, que per això hi ha competències repartides, però no deixar les responsabilitats del Govern d'aquí pendants de què fa Madrid, perquè llavors estam ells no fan, nosaltres tampoc. La seva política és si ells fan nosaltres també i si no fan nosaltres no, per tant sempre hi perden els ciutadans, o perquè es gasta el doble en el mateix o perquè no s'ha fet res.

I un altre dels arguments que darrerament se sent moltíssim és: volem el mateix que Catalunya. Aquest és un altre argument que el darrer mig any se sent, Catalunya té Llei de salut alimentària, Catalunya té agència de seguretat alimentària, amb això no ho podem ser iguals que Catalunya? No, perquè això és feina del Govern del Partit Popular d'aquí, no li donaran fet, ho haurà de fer el Govern d'aquí, és responsabilitat del Partit Popular i el Partit Popular no en vol de responsabilitats, només vol comandar i també hauria de gestionar i pensar amb el bé dels ciutadans.

Per tant, res més, jo crec que amb tots els arguments que ja han expressat els grups que m'han precedit, Socialista i Esquerra Unida i Els Verds, s'han dit prou coses. Compartesc perfectament la seva argumentació i la seva seria bona si fos complementària, no contraposada. Per tant, tendran el nostre suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Breument per agrair als grups parlamentaris que han anunciat el suport a aquesta proposició no de llei i algunes consideracions a la intervenció de la portaveu del Grup Popular i a l'esmena de substitució que han presentat. Una de les coses que li anava a dir i ja s'ha avançat la portaveu del Grup PSM, evidentment no millora la nostra proposta, no té res a veure amb la nostra proposta, com deia la portaveu del Grup Popular, deia que la seva esmena millora la proposició no de llei. No, és una proposta completament diferent i que adjuntada a la nostra sí sentit, primer creem la llei integral, primer creem un organisme autònom independent i transparent que gestioni aquestes polítiques i a continuació encarreguem-li tots els plans i totes aquelles feines que creguem necessàries. Si de passada vostès volen que li recordem al Govern de l'Estat espanyol que té l'obligació de complir, igual que aquest Govern evidentment, les directrius i els reglaments de la Unió Europea també li ho podem recordar, cap problema. Els reglaments de la Unió Europea, igual que tota la legislació que d'ella mana són d'obligat compliment per als estats membres i com li recordaven, també per a les comunitats autònomes.

Per tant, jo no crec això que diuen que si se fes aquí l'únic que podríem fer seria reiterar els preceptes. Mirin Catalunya que ja en té una, com ja li han dit, Extremadura i València que estan treballant en una agència de seguretat alimentària, vull creure que tenen clar com instrumentar aquestes lleis i aquestes agències i que no sigui una repetició dels preceptes. Jo crec que més bé és complir aquells preceptes que s'estableixen per part de la Unió Europea.

Diu que necessiten esperar les directrius de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària. El problema que tenen vostès són les contínues contradiccions i que posen de manifest que diuen el que convé en cada moment, però que no creuen mai en allò que diuen. Quan se va tramitar la Llei de drogues se li va argumentar a la consellera que seria bo esperar que sortís la llei estatal, molt orgullosa i podem aplaudir, si vol, les Illes Balears. Però si servia aquell llavors aquest argument, també hauria de servir ara i el mateix que li han dit de Son Espases, o la política de les carreteres. Tantes coses que no esperen a veure què diuen els de Madrid, tampoc no els instam a què esperin necessàriament, jo crec que hem de fer valer la nostra autonomia. Però hi ha coses que per al bé i l'interès dels ciutadans sí que convendria coordinar-les millor.

Per tant i per acabar Sr. President, jo crec que el problema no és com deia la portaveu del Grup Parlamentari Popular que s'hagin d'establir les passes que estableix el Reglament de la Unió Europea, en això hi estam d'acord. Instar l'Estat espanyol (...), el problema que tenim avui aquí és que el Grup Popular no vol que el Govern de les Illes Balears compleixi allò que diu la legislació europea, entre altres coses que les agències de seguretat alimentària han de ser i han d'actuar amb independència, participació i transparència. Aquest és el problema, que davant una iniciativa legislativa per complir aquests principis vostès diuen que no i com sempre miren cap a Madrid.

Per tant, insistesc és bàsicament és una qüestió de credibilitat davant dels ciutadans. El Govern de les Illes Balears amb les crisis alimentàries que s'han produït aquests anys no té

credibilitat, entre altres coses perquè com he recordat abans, no s'han resolt, no sabem què ha passat o com ha acabat. No sé si l'han felicitat molt o poc, però els ciutadans de les Illes Balears no saben quin problema hi va haver amb el cloranfenicol, d'on va sortir, perquè, a causa de què i si es tornarà repetir o no. Per tant, jo crec que tots ens hem d'obligar a complir la llei, el Govern de l'Estat espanyol i el Govern de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Senyores i senyors diputats, podem passar a votació. Votam.

26 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 1704/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació de la memòria històrica.

Finalment debatrem la proposició no de llei RGE núm. 1704/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació de la memòria històrica.

Té la paraula en nom d'aquest grup la Sra. Aina Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em permetran que per presentar aquesta iniciativa faci una mica d'història, ja que aviat es compliran 40 anys que un grup de militars es varen revoltar contra l'ordre constitucional establert, és a dir, contra el Govern de la II República...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci per favor, si són tan amables.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Aquests revoltats, amb el General Franco al seu cap i amb l'ajuda dels governs d'Alemanya i d'Itàlia, de caire feixista, com vostès recordaran, varen iniciar una cruel guerra civil i una repressió brutal contra els qui es declaren lleials al Govern i contra la població civil, en molts de casos sols per ser no d'un partit o d'un sindicat d'esquerres, sinó sols republicans, és a dir, lleials al Govern, el que avui en diríem constitucionalistes, ja que defensaven la Constitució del 31, aprovada per eleccions lliures per la immensa majoria dels espanyols. Aquesta repressió no es produí sols durant els 3 anys de guerra, sinó que es va estendre i d'una manera sistemàtica durant tota la postguerra.

A les Illes Balears les recomanacions del General Mola: *"hay que sembrar el terror, hay que dar la sensación de dominio, eliminando sin escrúpulos ni vacilaciones a todos los que no piensan como nosotros"* es va aplicar amb tota rigorositat. I aquesta rigorositat, aquesta por ha perdurat fins avui. Fins fa poc temps les famílies dels represaliats no volien parlar del tema, ni dels familiars morts, ni dels desapareguts, la

por tanca les boques i el cor. La transició política va voler superar la confrontació incivil i fer un acte de reconciliació i per damunt de tot mirar cap al futur. Però aquesta transició, tan valorada, va suposar també una gran injustícia per a les persones represaliades o assassinades i també per a les seves famílies. Si a l'any 78 aquest oblit va poder tenir alguna justificació i alguna part beneficiosa, que no negam, per a la jove democràcia espanyola, avui quasi 30 anys després perseverar en aquest oblit seria pervers i hipòcrita.

Vull recordar en aquest sentit el que va ser el primer president socialista de la democràcia, ell mateix juntament amb altres protagonistes de la transició, Felipe González, demanat no en fa massa què en pensava d'aquesta falta de reconeixement dels republicans i de la legalitat republicana, va contestar senzillament, però també rotundament: "*fue un error*". I va ser un error perquè entre altres coses en acabar la guerra l'any 39 el règim franquista no va cercar la reconciliació entre els espanyols, ben al contrari, va intentar per tots els mitjans possibles esborrar la memòria dels derrotats. La política de Franco va ser deliberadament discriminatòria, n'hi havia uns "*caídos por Dios y por España*" que mereixen ser recordats i lloats públicament; els altres, els caiguts per la llibertat i la democràcia es va fer el possible per esborrar les seves tombes, a les fosses comunes, als pous, a les cunetes de les carreteres.

És cert que aquests darrers anys s'han fet intents de reparació, com les indemnitzacions que s'han donat a les persones que havien estat empresonades, però no és menys cert que es varen oblidar de situacions intolerables per a una societat democràtica, com és que encara avui a les nostres illes continuïn en peu monuments que exalten la figura del dictador Franco, o d'altres sublevats. I si feim un tomb pels pobles de les illes trobarem carrers i places que encara duïen el nom del dictador, a Santa Eulàlia d'Eivissa, a s'Alqueria Blanca i aquí a Palma, a pesar dels esforços i peticions dels anteriors responsables de la Conselleria de Treball, varen haver de conviure a la *Plaza del Caudillo*, cosa, vostès hi estaran absolutament d'acord, que això hagués passat a qualsevol país del món que haguera sortit d'una dictadura. No ens imaginam Itàlia i Alemanya tenint encara monuments o carrers dedicats a Hitler o a Mussolini.

El Partit Socialista, una de les organitzacions amb més represaliats, no ha volgut fer un reconeixement públic dels seus militants perseguits, encara que sí ho ha fet de manera interna, ja que creim que aquest reconeixement, aquesta reparació que demanam avui ha de ser, no d'un o altre partit, sinó que ha de ser un reconeixement de tots, de la ciutadania, de la democràcia i per tant, d'aquest Parlament que és qui la representa. No podem tenir un país totalment habitable sense enterrar els morts clandestins, els afusellats a les parets dels cementiris, sense reconèixer els represaliats i els torturats. I tampoc no podem deixar de banda el rehabilitar els qui foren condemnats injustament per tribunals a les ordres dels vencedors. I els vençuts, els comunistes, els socialistes, republicans, anarquistes, nacionalistes, foren condemnats perquè defensaren un règim, ja ho hem dit abans, legalment constituït, no ho podem oblidar. Defensaren la causa de la llibertat front el feixisme i aquest va ser el seu únic pecat. Algú ha dit que el silenci no és oblit i així ha estat per a moltes famílies d'aquestes illes, han callat, però no han oblidat.

Senyores i senyors diputats, aquest Parlament no pot callar per més temps, jo els deman que parlin donant suport a aquesta proposició que avui duim aquí, que no pretén de cap manera, ni crec que pugui ser, obrir ferides perquè mai, mai, ho escoltin bé senyores i senyors diputats, aquestes ferides no han estat mai tancades. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presenta una esmena d'addició RGE núm. 6741/05. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La meua intervenció començarà anunciant el vot favorable a tots els punts d'aquesta proposició no de llei. Hem presentat una esmena que esperem que sigui acceptada pel grup proposant i que sols pretén completar els termes de la proposta, en el sentit que el Govern de les Illes Balears doni suport a les associacions que treballen per a la recuperació de la memòria històrica. En el nostre parer una tasca d'aquesta mena que afecta la nostra història i sobretot, la nostra dignitat com a poble ha de comptar amb un decidit suport institucional. Pensam també que la repressió franquista, un dels fets més dramàtics patits per la nostra societat, no pot passar-se de puntetes en els estudis d'història, hem d'evitar fer bones del filòsof nord-americà George Santayana, de què "els pobles que obliden la seva història estan condemnats a repetir-la". Açò és el sentit del segon apartat de la nostra esmena.

Dit això, entrarem en el contingut de la proposició. No és la meua intenció defensar punt per punt, sinó que em permetran senyores i senyors diputats que faci una reflexió global sobre el sentit d'allò que avui ens pertoca votar en aquesta cambra i que comenci amb la lectura d'un breu text que diu així. "Les polítiques d'oblit sobre crims del passat, a més d'afectar els drets dels qui patiren els abusos, també tenen conseqüències sobre la societat en general. Amb l'objectiu de preveure futures violacions, un estat té l'obligació de demostrar el seu compromís amb els drets humans i adoptar totes les mesures necessàries a fi d'evitar que aquests fets no tornin succeir en el futur". Avui tenim l'oportunitat de començar a corregir una injustícia històrica, avui podem restituir la memòria de persones assassinades, ciutadans de les Illes Balears que encara romanen sense nom, perduts per a la història, immersos en aquest crim de l'oblit que pot ser font de mals majors, com assenyala Amnistia Internacional en el text que acab de llegir. Estam com a demòcrates davant d'una necessitat de la democràcia, davant un imperatiu ètic, una obligació moral. Senyores i senyors diputats, aquí no val treure en processó la santa transició, la transició se va fer des de la renúncia a exigir responsabilitats, no des de l'oblit. Des de la conscient renúncia a retreure passades col·laboracions, però mai des de l'oblit de les barbaritats i injustícies comeses.

I així senyores i senyors diputats, que ningú vegi en el nostre vot un acte de revenja, que ningú vegi revenja sinó restitució, que ningú vegi venjança sinó justícia. No hi ha lloc per la

revengeja, no hi ha ningú a qui fer-li pagar els mals causats, el franquisme és mort, o esperar que ho sigui, com també esperar sincerament que en aquesta cambra ningú es senti hereu de la dictadura. I que ningú tampoc invoqui falsos conceptes, que ningú s'aixoplugui sota falses i interessadament tergiversades reinterpretacions de la història, els Ricardo de la Cierva d'ahir, o els Pío Moa, volen des del seu revisionisme històric justificar la repressió brutal i sistemàtica d'un sistema polític, que no oblidem que va néixer matant i va morir matant. I això no té justificació possible, que ningú intenti equiparar els desastres i barbaritats que sempre es produeixen a les guerres, a tots els bàndols, amb l'assassinat massiu, tolerat, emparat i preconitzat des d'un poder dictatorial, nascut de la rebel·lió contra la legalitat democràtica.

Permeti'm que els llegeixi un text al respecte d'un editor català, Francesc Mateu, que va viure l'època. Diu així: *“la circumstància para mi agravante de estos desmanes, que téngase bien en cuenta tuvieron todos su origen con el levantamiento militar, es que en la zona llamada roja cesaron cuando el mando en la República volvió a dominar la situación y en cambio en la zona franquista perduraron amparados por leyes incalificables que alentaban el asesinato y las torturas”* i jo diria varen perdurar fins l'any 1975.

I avui, després de gairebé 30 anys d'haver-se restablert la democràcia, 70 anys després de la rebel·lió militar, ens trobam que a les nostres illes encara s'hi mantenen restes d'aquesta repressió ferotge. Es mantenen símbols de repressors i no s'ha fet el que calia per, des de la democràcia, honorar als que moriren per ser fidels a la democràcia. Ens espantam tots quan sentim les mares argentines de la Plaza de Mayo, o quan sentim els representants xilens de la Comissió de la Veritat. Ens espantam tots del salvatgisme de les dictadures sud-americanes que varen provocar milers de morts i desapareguts, quan aquí, a la nostra terra, en plena democràcia tenim sense curar la mateixa nafra.

Diu l'associació mallorquina que treballa per a la recuperació de la memòria històrica de la Guerra Civil a les Illes Balears. Diu: *“de la gent que va lluitar i morir per la república i la democràcia, encara hi ha desapareguts, hi ha familiars que encara els cerquen. Els carrers no porten els seus noms. Moltes històries encara ara no són conegudes. I a més, perilla que se n'esborri la memòria”*. Des de les institucions democràtiques, des del Parlament de les Illes Balears no podem consentir aquesta vergonya, la nostra societat no es pot permetre tenir morts a les cunetes. No serem dignes representants dels pobles de les Illes Balears si permetem que per més temps es perpetui aquesta indignitat.

Diu el nostre Estatut, convendria llegir-lo de tant en quan, diu l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears en el seu preàmbul: *“en aquest moment històric en què Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera inicien el procés cap a la institucionalització de l'autogovern, reten homenatge a tots els seus fills que al llarg dels temps han treballat per mantenir la identitat del nostre poble”*. Som conscients senyores i senyors diputats que molts d'aquests que treballaren per mantenir la identitat del nostre poble morien a l'exili, foren reprasaliats, sofriren persecució i presó, foren afusellats o encara romanen en fosses comunes sense identificar? Ara és el moment, que arriba tard, però perquè arribi, de convertir les paraules amb fets, de

complir un deure pendants que tenim com a representants del poble de les Illes Balears. Ja ho he dit: honorar des de la democràcia els que moriren o patiren per la democràcia.

El Parlament de les Illes Balears té avui en les seves mans l'oportunitat de saldar un deute amb el passat, un deute amb aquelles víctimes de la Guerra Civil i del règim franquista. La nostra obligació era assegurar la memòria col·lectiva, dignificar les víctimes i posar remei als danys i patiments soferts. I açò passa per identificar i posar noms als desapareguts, conèixer i no amagar el que va succeir, rehabilitar els que foren calumniats, restituir l'honorabilitat qüestionada, compensar els patiments soferts, honorar públicament el seu compromís i la seva lluita. Cal, llavors, exhumar les víctimes encara a fosses comunes, amb totes les garanties judicials i forenses per donar-los sepultura digna. Cal assegurar l'accés dels familiars de les víctimes a tots els arxius que puguin aportar coneixement del destí que patiren. Cal proposar i fer efectives mesures de reparació. Cal, en definitiva, que el nom dels que moriren per les seves idees, per fidelitat a la democràcia, siguin coneguts i valorats, i cal que es compregui, i ho hem de dir, i que s'assumeixi d'una vegada que la legalitat estava al costat dels vençuts, i que els rebels vanceren però no convenceren, i així construïren un règim d'opressió i d'ignomínia que encara avui malauradament en patim les conseqüències.

I açò, senyores diputades i senyors diputats, no és una qüestió d'ideologies, o almanco esperar que no ho sigui, és una qüestió de justícia, una qüestió de sentiment democràtic, una qüestió de respecte a la dignitat de la persona.

El... El nostre grup espera que ningú no empri subterfugis, excuses ni dilacions per no enfrontar el deure que a tots, a tots, ens obliga. El nostre grup espera que ningú no justifiqui la repressió franquista emparant-se en falses equiparacions entre un i altre bàndols durant la guerra. El nostre grup espera que el compromís amb la democràcia també s'estengui als ciutadans que ja no són aquí per gaudir-la. El nostre grup espera que tots actuarem units, avui aquí com a demòcrates, més enllà d'històries personals i de nostàlgies dels anys de plom.

Permetin-me llavors, i en el mateix sentit, acabar amb unes paraules que no són meves, amb unes paraules de qui va viure personalment la brutal i sagnant repressió que es va viure a Mallorca, les paraules precisament d'un escriptor de drets, d'un escriptor catòlic, però que malgrat açò va ser fidel al seu humanisme cristià i no es va aplegar a les consignes del tenebrós bisbe Miralles. Diu Georges Bernanos a *Els grans cementiris sota la lluna*: *“Cal expiar pels morts, cal reparar pels morts perquè ells ens alliberin”*. Açò és el que pretenem. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el senyor... Ah, perdó, perdó. Té tota la raó. Grup Parlamentari Mixt. No, no, és que ara fèiem molta via. Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, una de les seqüències més famoses de la història del cinema universal pertany a la pel·lícula *Vencedors o vençuts*, sobre els judicis de Nuremberg després de la Segona Guerra Mundial. En aquesta seqüència es pronuncia una frase que pot resumir la meua intervenció d'avui; diu aproximadament el següent: "La primera vegada que vostè va condemnar un innocent, aquell dia va començar el nazisme. Per tant la barbàrie humana no coneix fronteres ni colors polítics, l'assassinat i la injustícia no tenen llinatges, i res no pot justificar la vulneració dels drets humans".

La Guerra Civil espanyola i la postguerra són les pàgines més negres de la història d'Espanya. Probablement cap altre esdeveniment no hagi produït a l'Estat espanyol més morts, més misèries, més violacions i més violacions dels drets fonamentals de les persones, i seria lamentable que un parlament democràtic com aquest intentàs justificar ni una sola d'aquestes actuacions. La neutralitat davant l'horror és tan sols una forma més de complicitat.

Citant unes paraules d'un historiador, en Gibsons, va dir: "Les ferides de la Guerra Civil tan sols es tancaran quan els dos bàndols reconeguïn tot allò que va succeir a les seves reraguards al llarg del conflicte". Per tant, les víctimes han de ser recordades, tal i com demana la proposició no de llei, i també hem de retre un decidit homenatge a aquella tercera Espanya, estudiada per Preston, una tercera Espanya contrària a la guerra, formada per persones d'esquerra, de centre i de dreta, per intel·lectuals i treballadors, democràtica i en defensa de la llibertat. Hem de ser especialment els hereus d'aquella tercera Espanya, d'aquells ciutadans que per damunt de qualsevol color polític, que per damunt de qualsevol posició ideològica, situaren sempre els drets humans i el respecte a les persones.

Per això avui volem compartir els acords d'aquesta proposició no de llei, aquests acords que no poden deixar ningú a fora. Hem de demanar justícia per a aquells tractats amb injustícia sense distingir condicions, perquè davant de la injustícia i la barbàrie no caben distincions, ni excuses, ni falses justificacions covardes. No és aquest el lloc adequat per analitzar la història. Aquest parlament, però, sí que està obligat a manifestar la seva postura contra la injustícia, tant de la Guerra Civil com de totes les guerres. Està obligat a manifestar el seu rebuig radical a qualsevol violació dels drets humans siguin quins siguin els seus protagonistes.

Compartim la idea que una cosa és la història, que existeix i que ha de ser coneguda i estudiada, i una altra cosa és l'exaltació d'una història negra i trista amb monuments fets per vencedors. Per tant, des d'Unió Mallorquina demanaríem poder incloure un aspecte dins el darrer punt de la seva proposició no de llei, que seria la següent expressió al final de tot: "...o bé, sempre que sigui possible, convertir-los en memorial de totes les víctimes del conflicte", perquè no podem oblidar en cap moment que si hi ha vencedors també hi ha vençuts, i si hi ha vençuts hi perdrem sempre tots. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Dolça Mulet. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, surt a aquesta tribuna en representació del grup que represent, Esquerra Unida i Els Verds, per donar suport a la proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista, i també per donar suport a l'esmena que ha presentat el PSM-Entesa Nacionalista. Em sembla important aquesta esmena perquè és reconèixer l'existència ja d'entitats, organitzacions i persones que estan treballant per aquest objectiu abans que les institucions es posin a caminar. Els ciutadans ens donen el camí a seguir, l'exemple a seguir.

Per tant avui a mi no em cap el més mínim dubte que aquesta proposició no de llei i aquesta esmena del PSM sortiran aprovades per unanimitat en aquesta cambra. I sortiran, crec, aprovades per unanimitat en aquesta cambra perquè és un imperatiu ètic i moral, perquè és indiscutible que és de justícia, de justícia reconèixer el que va passar, de justícia interpretar la història com cal, interpretar la història.

Avui, aquest any se celebra el 75 aniversari de la instauració de la Segona República a Espanya. Em sembla adequat que en aquests moments s'hagi aprofitat per presentar aquesta proposició no de llei, encara que coincidesc amb el diputat Riudavets que s'hauria d'haver fet abans, i jo personalment i el grup que represent assumeix la responsabilitat històrica de no haver-ho fet en el seu moment.

Però és en el 75 aniversari de la República un bon moment per parlar d'aquest tema i un bon moment, un bon moment, dic, per començar a interpretar el que va passar. Hi havia un règim democràtic que era una república, que a uns agradava i a uns altres no agradava, però aquest règim democràtic, instaurat democràticament, es va acabar per un cop d'estat militar i per una guerra civil de tres anys que va sembrar Espanya i les nostres illes de morts, de morts, d'afusellats, de desgraciats, de gent que va haver de sortir a l'exili, etc., etc. Qualsevol altra interpretació d'aquests fets històrics em sembla senzillament inacceptable i per tant em pareix molt bé aquesta proposició no de llei, inclosa l'exposició de motius.

Desgraciadament no va acabar aquí la història, sinó que es va obrir un règim franquista dictatorial que va mantenir la repressió, la repressió més dura, més flagrant i més dramàtica durant 40 anys, fins que va morir, pràcticament, el dictador, i això requereix, per tant, no tan sols la repulsa i la denúncia, sinó lògicament també el reconeixement dels que varen lluitar per la democràcia, per la llibertat, dels que varen lluitar en moments molts difícils perquè avui, aquí, en aquesta tribuna, qualsevol ciutadà pugui dir el que pensa i el que vol, perquè avui qualsevol ciutadà que digui el que pensa i el que vol sàpiga que dormirà a ca seva i no al quarter de la Guàrdia Civil. Per a això varen lluitar homes i dones durant dècades, aquests 40 anys i els primers anys de la postguerra i de la Guerra Civil, per a això i no per a una altra cosa, al marge de tot tipus de discrepàncies ideològiques i polítiques.

Jo no em vull allargar perquè crec que és una proposició no de llei, he dit, que crec que és de justícia i que és lògic que s'aprovi. Permetin-me que amb immodèstia acabi amb una anècdota personal. Em satisfà profundament ser, una persona elegida per un sistema democràtic que avui pot dirigir la paraula a tots vostès des d'aquesta tribuna, haver estat perseguit,

empresonat per la policia franquista, condemnat pel Tribunal d'Ordre Públic i haver sofert la persecució del franquisme, i avui poder dir això des d'una seu democràtica com la que estam.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, abans d'entrar en matèria vull deixar una cosa clara: no parlaré en cap moment d'experiències personals i familiars, perquè crec que tothom tindria les seves; no vull donar peu a la improvisació, no vull deixar parlar els meus sentiments, sinó que vull que imperi el màxim d'objectivitat, emparada sota el criteri del raonament i sota la necessitat imperiosa de la reconciliació. Reconciliació, una paraula que sembla avui que qualcú es vol posar per montera, i advertesc que si qualcú ens vol dur al camp de la confrontació, del ressentiment o del revangisme, els asseguro que no ens cerquin per aquí perquè no ens hi trobaran. Per açò intentaré que la meua intervenció sigui raonada i no improvisada.

Començaré afirmant allò que era només un record llunyà que tothom volia superar, la guerra fratricida, la guerra més incivil de totes perquè va ser una guerra familiar, interna i cruel; sembla que avui, emperò, per desgràcia n'hi ha que la volen ressuscitar. Si ha tornat el record de la Guerra Civil, dels odís i de la set de revenja és perquè qualcú està interessat en agitar el seu fantasma d'una forma totalment irresponsable, insensata i perillosa.

Els enfrontament que varen mantenir dividida la població espanyola durant la Guerra Civil i la posterior dictadura de Franco es varen superar, segons el nostre criteri, mitjançant la transició; va ser el moment en què els espanyols varen dir que ja n'hi havia prou, de viure enfrontats, que un fet del passat no havia de marcar sempre el futur i es va aconseguir amb èxit. En els records de tothom encara estan vives les imatges d'excombatents dels dos bàndols participant plegats en actes, junts a la mateixa taula i en animada conversa; eren ells els protagonistes directes, amb ferides als seus cossos, amb mutilacions, amb anys perduts per camps de batalles, que ara es retrobaven en una Espanya que havia superat conflictes i divisions. La transició i els seus protagonistes varen obrir les portes de tots els espanyols cap a nous horitzons de convivència tangible, d'oblit voluntari i de pau efectiva i real; ells, que varen viure el drama en primera persona, ens han donat un gran exemple, una lliçó per als que mai no vàrem viure ni la guerra, ni la fam, ni la misèria, ni el perill, ni el bombardeig ni la metralla en els nostres cossos.

Record un monument en un país centreuropeu ocupat durant la Segona Guerra Mundial, concretament es troba a Holanda, que representa d'una forma molt realista el drama d'Anna Frank, la seva família i tants dels seus compatriotes que patiren

la persecució i la mort; només hi ha una frase en aquest monument: "La ferida està tancada, només queda la cicatriu com a advertència per a futures generacions". Em sembla una bona posició, tancar ferides i només mantenir el record perquè les futures generacions posin tot el seu interès per evitar caure en els mateixos errors. Però lamentablement el fantasma de la Guerra Civil, dels enfrontaments fratricides ha tornat, i no ha tornat d'una manera pacífica.

És un contrasentit que els que ara ens trobam plàcidament instal·lats en la tranquil·litat que la democràcia i la convivència ens ha donat intentem ressuscitar vells rancors i tractem, insensatament, de tornar enrere el rellotge del temps. Aquí hi ha una posició diametralment oposada al criteri general de tots els ciutadans segons tots els estudis demoscòpics. És més, jo diria que la pràctica totalitat de la població està conforme amb l'estroncament que la transició va fer de la nafra i que no vol de cap de les maneres tornar a obrir el drama de l'enfrontament. Hem de recordar que el dictador Franco va mantenir el record de la Guerra Civil sempre viu, perquè sabia que era l'única forma de perdurar el seu règim unipersonal i antidemocràtic, perquè el règim de Franco no va ser la consolidació de la pau, sinó l'administració de la victòria dels vencedors sobre el vençuts. Mal servei faran al sistema democràtic i a la pacificació d'Espanya si a la superació d'aquesta lluita fratricida, que ha estat superada per la transició, li volem fer ara el criteri a la inversa.

Propostes com aquesta de la recuperació de l'anomenada memòria històrica no són més que una forma elegant de disfressar una tornada a la revenja i a la represàlia. Igual que Franco, però en sentit contrari, ara volen administrar una derrota de fa set dècades contra els ciutadans..., contra els ciutadans que mai no varen tenir a veure ni amb vencedors ni amb vençuts. Amb el pas del temps hi ha una cosa i una realitat que ha canviat: no hi ha avui, afortunadament, ni vencedors ni vençuts.

Cap de nosaltres no hem estat protagonistes del drama i cap dels aquí presents no ha participat en cap dels bàndols. Si és així, per què ens volen fer entrar en el joc de bons i dolents en funció de si es dóna suport o no a una iniciativa com aquesta? Vivim altres temps, som una altra generació que no ha viscut el drama. Tal vegada alguns hagin pogut viure conseqüències de la llarga dictadura, però aquesta també va acabar amb una reconciliació volguda, cercada i defensada per tothom. La pau vertadera va arribar amb la mort d'en Franco, amb la transició i amb l'anomenat consens, que no va ser només un consens polític, sinó que també va ser un consens social entre els que fins aleshores estaven enfrontats.

Tal vegada la imatge més eloqüent del que estic dient la varen protagonitzar Adolfo Suárez i Santiago Carrillo, ambdós fumadors empedreïts que es donaven foc un a l'altre en amistosa reunió com si fumassin la pipa de la pau. La transició va ser, per tant, el moment de la tornada dels exiliats, de les abraçades interiors, fins i tot de la tornada del Guernika de Picasso com a fet que simbolitzava la superació del drama. Aquesta transició es va fer dirigida i protagonitzada conjuntament per persones que havien viscut en el franquisme i d'altres que l'havien combatut; uns deixaren el sistema monolític de la dictadura per obrir, des de dins, les portes a la democràcia constitucional i a la reconciliació nacional, i d'altres deixaren l'exili per pacificar, també des de dins Espanya

pacificar tot aquest procés, i a ambdues parts els hem d'estar agraïts.

A més dels casos ja anomenats de Suárez i Carrillo, que van protagonitzar el procés, les dues espanyes estaven superades amb el Rei al front del procés de la transició. El sistema de reforma va permetre desmuntar el règim d'una forma segura i molt hàbil, des de dins, sense salts perillosos, sense ressuscitar el passat. Carrillo i La Pasionaria es varen incorporar amb normalitat a la vida espanyola i varen ser elegits democràticament per representar tots els espanyols des dels seus escons a les Corts Generals, i no va passar res.

No som historiador ni vull anar de cara al futur amb la mirada posada en el retrovisor, però sí que utilitzaré el record de la Guerra Civil com a una advertència per mantenir-nos alerta, com aquestes bandes sonores laterals de les autopistes que ens avisen quan ens despistam o deixam el carril; entre les múltiples causes que varen conduir, fins a l'enfrontament més cruel d'Espanya durant els darrers segles, sembla que hi ha una confluència i una coincidència de criteris entorn de l'anomenat cinc qüestions: la qüestió monàrquica, la qüestió militar, la qüestió religiosa, la qüestió nacional, la qüestió social. La guerra civil va ser un *ajuste de cuentas* en totes aquestes qüestions, fins al punt que quan una persona prenia posició només en una d'aquestes qüestions es veia obligat a defensar la resta, fins i tot en contra de la seva voluntat, fos del bàndol que fos. Perquè tot estava envoltat d'aquesta dialèctica general, o revolució feixisme.

Dos fets recents en la història europea, com és la revolució soviètica de l'any 1917, o la crisi del 29, i també el naixement dels feixismes i les dictadures a Alemanya, Itàlia, Portugal i Espanya, amb la transició les cinc qüestions varen quedar superades i perfectament encaixades dins la realitat política, social i institucional. Per què reobrir ara aquesta confrontació?

Des de fa uns temps, sembla que alguns tracten de recuperar el record de la Guerra Civil per adjudicar al contrari en matèria religiosa, social, política, la causa de tots els mals; per açò se'ls adjudica els vocables d'immobilistes, feixistes o franquistes als que ni ho són ni ho han estat mai. I la realitat social demostra que a la nostra societat poques, poquíssimes persones serien partidàries en l'actualitat de tornar a un règim dictatorial feixista o franquista. Com també són poques, poquíssimes les persones que voldrien recuperar la història del Frente Popular; la veritat és que si alguns intenten recuperar i ressuscitar la memòria històrica de la guerra és perquè veuen que en poden treure profit, i ho fan amb l'expectativa d'obtenir un rèdit, encara que per aconseguir aquestes finalitats s'adjudiqui al contrari el que ni pensa, ni fa ni defensa. És justament el contrari d'allò que els responsables polítics som obligats a fer, que és procurar efectivitat en la gestió d'assumptes públics, pacificar els ànims i cercar el major acord possible. I per damunt de tot procurar l'acord i cercar un clima de pau perquè el país prosperi i visqui feliç.

Però alguns pretenen mantenir el país en un sobresalt continu amb l'insult a la institucionalitat, fins i tot amb amenaces avalades com ahir a la guerra civil amb l'atac contra l'adversari i amb la desqualificació de tots els seus plantejaments si no pensen el mateix. Així no anam enlloc, deixem la guerra civil com a un argument per als historiadors,

que l'estudiïn, que es conegui la brutalitat humana en tota la seva duresa, que se cerqui la veritat històrica del que realment va passar i que tota Espanya i tots els espanyols, com a membres d'una societat madura i oberta, aprofitem els ensenyaments de la història per aplicar-los de cara al futur. Però hem de contemplar el passat amb la intranquil·litat de qui puja una muntanya i atalaia a l'horitzó el camí que queda enrera, amb l'esperança de trobar arguments per continuar la marxa cap amunt. Només per açò ha de servir el record de la guerra, no per començar a obrir fosses i tirar els morts d'uns contra els altres.

També crec allò, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

... i ho crec fermament, que deia Karl Marx, que la història passa dues vegades, la primera com a tragèdia, la segona com a farsa, segons Marx aquesta proposició no de llei no és altra cosa que açò, una farsa, però una farsa basada en una tragèdia. Per açò deim no rotundament a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Aina Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Portaveu del Partit Popular li he de dir que la seva intervenció, a part d'agradar-nos més o menys, a mi, personalment, m'ha deixat molt preocupada, crec que aquesta visió que té vostè o que vol donar a entendre que té d'aquesta proposició de llei que nosaltres hem presentat, com a una qüestió de *desquite y represalia*, com un *ajuste de cuentas* i totes aquestes coses que ens ha dit, realment són insults que creim que no ens mereixem ni estam disposats a aguantar-los.

(Aldarull a la Sala i alguns aplaudiments)

Senyors del Partit Popular, nosaltres, vostè ens ha parlat concretament, i això ho tenc aquí en primer lloc, d'una estàtua d'Ana Frank, efectivament, molt bé, hi ha una estàtua d'Ana Frank, però en aquest poble, en aquest país ni a cap no hi ha una estàtua de Hitler o una altra de Mussolini, aquí en tenim del general Franco, en tenim del dictador Franco. Vostè no les ha vist, Sr. Huguet?

Per altra banda, les famílies, vostè diu que tot està oblidat i que volem reobrir velles ferides; mentida, Sr. Huguet, no volem obrir velles ferides, les volem tancar perquè sàpiguen, senyors del Partit Popular, que aquestes famílies esperen una reparació (...) des de fa moltíssims d'anys i tenen aquestes ferides a ca seva, per tant no les reobrim, les ferides hi són.

I recordava, així sí, el portaveu del Partit Popular diverses cites, jo n'hi citaré una altra: que els pobles que no reconeixen la seva història es veuen condemnats a repetir-la. Nosaltres no la volem tornar repetir, nosaltres volem saber, les famílies volen saber, volem saber el que va passar, volem donar satisfacció a aquestes famílies i a aquesta gent i donar per acabat aquest deute que crec que la democràcia té amb tota aquesta gent; perquè aquesta gent són els que varen deixar el germen de la democràcia que tenim avui. Si tenim avui una democràcia i avui aquí parlem i parlem tots com podem parlar és gràcies a aquesta gent i, per tant, creim que mereixen aquest reconeixement.

No pensava mai haver de sentir aquestes paraules que he sentit avui, de part del representant del Partit Popular, a no ser que ells es considerin hereus de qualque cosa, nosaltres no. Per tant, senzillament, donar les gràcies a tots els grups que donaran suport a aquesta proposició i lamentar molt profundament, perquè crec que és un dia trist per a aquesta comunitat autònoma, la postura del Partit Popular, que setanta anys després encara és incapaç de reconèixer el que va passar en aquestes illes amb unes persones que la seva única culpa era haver estat lleials a un govern constitucional.

(Aplaudiments i aldarull a la Sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sr. Huguet, per què me demana la paraula?

(Continua l'aldarull a la Sala)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, aquesta vegada per al·lusions directes, amb noms i llinatges, en contradicció flagrant a la meua intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet ha estat esmentat com és esmentat a totes les proposicions no de llei i m'ha de permetre vostè que faci complir el Reglament així com pertoca.

Per tant, senyores i senyors diputats, podem passar a la votació. Passam a votar.

No, votam en bloc.

28 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
